

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Nicaena Synodus hanc fidem exposuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

μὴ συμφωνοῦντας βεβαιωθῆναι, ἅδὲ τὴν διαφωνοῦντας ἐκκληθῆναι. Καὶ ἀνεγνώσθη τὸ σύμβολον οὕτως.

Ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος πιστὴν ἐξέτετο τῶντων.

quidem confirmentur, dissentientes autem reiiciantur. Et lectum est symbolum hoc modo.

Nicæna Synodus hanc fidem exposuit.

ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ εἰς ἓνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ποιητὴν, καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃν τὸν θεοῦ, γνηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ, πούτεσιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γνηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔειπεν τῷ πατρί, καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας κατελθόντα, καὶ σαρκωθέντα, ἐκ αἰθέρος γεννηθέντα, καὶ αἰσάντα τῆς περὶ ἡμετέρας ἀειδόντα εἰς τὸν οὐρανόν, ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροίς, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἅδὲ δὲ λέγοντας. ἡμεῖς ποτε ἐκ τῶν καὶ πρὶν γνηθῆναι ἐκ τῶν καὶ ὅτι ἐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ὅτι ἐτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντες εἶναι, ἢ ἡρεπτόν ἢ ἀλλοιωτόν, ὃν τὸν θεοῦ. τοῦτοις ἀναθεματίζομεν ἢ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησίᾳ.

Οὗ ἀναγνωσθέντος, Γέζος πρεσβύτερος Ἀλεξάνδρειας καὶ περιμηκήριος νοταρίων εἶπεν. Ἐχόμενον χεῖρας τοῦ ἀγιοπάτου καὶ θεοσεβείας τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Ἰππυπολίτου, γραφῆσαν πρὸς τὸν ἀλαβείστον Νεστορίον, συμβουλῆς καὶ παρηγορίας γέμουσαν, αἷς ἐκ ὀρθῶν φρονουῦντος ἀνέειπεν. ἡμεῖς, εἰ καλῶσθε ὑμῶν ἢ ὁσίοις, ἀναγνώσομαι.

Concil. Tom. 5.

CREDIMVS in vnum Deum, Patrem omnipotentem, omnium visibilium & invisibilium factorem. Et in vnum Dominum Iesum Christum, filium Dei, natum ex Patre, hoc est, ex Dei substantia, vnigenitum; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt & quæ in caelo & quæ in terra. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, & homo factus, & passus est, & die tertia resurrexit: ascendit ad caelos, inde venturus iudicare viuos & mortuos. Et in Spiritum sanctum. Qui autem dicunt: Erat aliquando quando non erat, & antequam nasceretur, non erat; & quod factus est ex non existentibus, aut ex alia substantia vel essentia; aut qui Filium Dei mutabilem aut alterabilem esse affirmant; eos catholica & apostolica ecclesia anathematizat.

Symbolo hoc recitato, Petrus presbyter Alexandriae, & notarium primicerius dixit: Est in manibus nostris Cyrilli sanctissimi piissimique archiepiscopi epistola, quam ille persuasoria exhortatoriaque doctrina refertam ad reuerendissimum Nestorium tamquam minus recte sentientem perscripsit. hanc, si vestra sanctitas iusserit, legam.

Acacius Melitenæ episcopus dixit : Quandoquidem piissimus & religiosissimus presbyter Petrus, qui sermonis exordium fecit, quædam a piissimo sanctissimoque episcopo Cyrillo ad religiosissimum Nestorium tamquã prauam doctrinam profeminantem perscripta esse indicauit, consentaneum est vt illa quoque legantur.

Et lecta est epistola, & posita in præcedentibus. Principium epistolæ sic habet.

Exemplum epistolæ a Cyrillo ad Nestorium scriptæ. Intellego quosdam meæ apud tuam pietatẽ existimationi detrahere, multaue temere effutire, &c.

Habetur supra part. 1. cap. 8.

Et postquam lecta est epistola, Cyrillus episcopus Alexandria dixit : Audiuit sancta & magna hæc Synodus, quæ ad religiosissimum Nestorium scripsi, rectam fidem defendens. Existimo autem nullam me in partem ab orthodoxæ fidei doctrina deflexisse, hoc est a symbolo per sanctam & magnam illam Synodum Nicææ olim congregatam tradito declinasse. Quare sanctitatem vestram rogatam cupio, vt coram exponat, rectene & inculpate, sanctoque illi Concilio conuenienter hæc scripserim, an secus.

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit : Sacro fidei symbolo Nicææ quondam edito, iam recitato, & sanctissimi archiepiscopi Cyrilli epistola, per omnia sibi vtraque consentanea, ac inter se consentientia comperio. quocirca piis hisce dogmatibus assentior & subscribo.

σκόπου Κυρίλλου, * καὶ τὰ ᾠρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐκτεθέντα, σύμφωνα δὲ ῥίωται, καὶ τούτοις τοῖς ὁμοῦσι δόγμασι συνήδημα καὶ σωματῶ.

Αὐτὸς ὁ ἐπίσκοπος Μελιτινῆς εἶπεν· Ἐπειδὴ ὁ ἀλαβέσατος καὶ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Πέτρος, ὁ πρῶτος ἀρχὴ τῆς διηγήσεως ποιησάμενος, ἔφησεν ἐπιστάλαι ἵνα παραχρῆσται θεοφιλέστατου καὶ ὁσίου τοῦ ἐπισκόπου Κυρίλλου πρὸς ἀλαβέσατον Νεστόρου, ὡς ἐκ ὁρθῆς διδασκαλίας χρωόμενος, ἀκόλουθον καὶ ταῦτα ἀναγνωστέοντα.

Καὶ ἀνεγνώσθη, ἡ καὶ ταῦ ἐν τοῖς προλαβοῦσι, καὶ ὡς ἀπέχθη ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς.

Ἀντίγραφα ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ Κυρίλλου πρὸς Νεστόρου. Κατὰ φλυαροῦσιν μὲν, ὡς μανθάνω, ἱκανῶς ἡμῶν ἱστορήσεως ἐπὶ τῆς θεοσεβείας, ἡ τῶν λοιπῶν.

Καὶ μὲν τὸ ἀναγνωστέον τῶν ἐπιστολῶν, Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἡκουσεν ἡ ἀγία καὶ μεγάλη αὐτῆς συνόδος ὡς ἀπίστα τῶν ἀλαβέσατου Νεστόρου, σωματορβίαν τῆ ὁρθῆς πίστεως. Διακείμεναι δὲ, ὅτι κατ' οὐδένα ἕξπον ἐκτεθῆναι ἀλίσκομα ἡ ὁρθὴν τῆς πίστεως λόγον, ἡ ἡμεῶν ᾠραβέθικως ἡ ἐκτεθέν ᾠρα τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου, τῆς κατὰ καιροῦ ἐν τῇ Νικαίῳ συνάλεγεμένης σύμβολον. καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα εἰπεῖν, πότερον ποτε ὁρθῶς, καὶ ἀνεπιλήπιως, καὶ συμφώνως τῇ ἀγίᾳ ἐκείνῃ συνόδῳ τὰ ᾠαῦτα γέγραφα, ἢ μή.

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀναγνωσείσης τῆς ἐκτεθείσης ἁγίας πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ, ἡ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου

ANNO CALISTO 411.

* ἡμῶν συνόδου ἐκτεθέντα

ANNO CHRISTI 451.

Φίρμος Ἐπίσκοπος Καισαρείας
 καὶ ἐν κεφαλῇ αἰρημάτων παρὰ τῆς
 ἀγίας συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐξηγη-
 σαμένης ἢ τῆς θεοσεβείας λεπιῶς καὶ ἁγίας
 πόδας, σαφέστερον ἡμῖν καὶ ἐναργετέ-
 ραν πλὴν κατέλιψεν τὴν ἐκτεθείσης πί-
 σεως ἐπιποίησά τοι ὡς μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς
 λερομένοις ἀμφίβολον πάντων ἁλ-
 λήλοις συμφωνούτων, καὶ τῆς πί-
 σεως βεβαίου μνήμης. πύτων οὐκ ἀ-
 κριβῶς ἐχόντων, καὶ ἀπαρατρέπιδως,
 καὶ οὐδένα νεωτερισμὸν ἑπιφερομέ-
 νων, ἀλλὰ σωπείματα, πλὴν αὐτῶν
 εἶδεν παρὰ τῆς ἀγίας ἑπισκοπῆς
 τῆς ἐμῆς πατέρον δεξάμενος.

Μέμνων ἐπίσκοπος Ἐφεσίων πό-
 λεως εἶπε· Τῆς πίσεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ
 τῆς ἀγίας πατέρον τῆς τετρακοσίων δε-
 κα καὶ οὐκτώ, τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθόν-
 των, σύμφωνα καὶ ἢ ἐπιστολῆς ἢ ἀνα-
 γνωστέως τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοσεβε-
 ράτου πατρὸς Κυρίλλου τῆς ἐπισκό-
 που πατρὸς οὐκ ἐλάττω, οἷς καὶ σωπείματα, καὶ
 σιμωνομάχου, μηδὲν ἐλλείποντες βέλ-
 στοντες, μηδὲ διαφανοῦν.

Θεόδοτος Ἐπίσκοπος Αἰκύρας εἶ-
 πε· Θαυμαστέως οὐσαν καὶ βίσεβεσά-
 τιν ἐὶ ὀρθῶν πλὴν ἐκδεσιν τῆς ἀγίας πί-
 σεως, γενημένην ἐπὶ τῆς ἀγίας πα-
 τέρον τῆς τετρακοσίων δεκά καὶ οὐκτώ
 ἐν Νικαίᾳ συναλεχθέντων, εἶδε σα-
 φέστερον καὶ φανερότερον ἢ ἐπιστολῆς
 θεοφιλεστάτου καὶ θεοσεβεστάτου πατρὸς
 ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου, κατ'
 εἶδεν διαφανοῦσα παρὰ πλὴν ἐκδεσιν
 τῆς πίσεως ἐκείνης, τὰ σωπείματά τερον
 εἰρημένα πλάττεται ἐκτεμένα. ὅθεν πλὴν συμφωνίᾳ ἐπιγόντες τῆς τε ἐπι-
 στολῆς, καὶ τῆς γνώσεως, καὶ τῆς πίσεως τῆς τετρακοσίων δεκά καὶ οὐκτώ
 ἀγίας πατέρον, σωπείματα, καὶ σιμωνομάχου, ὡς περ ἐκείνοις, οὕτω

Concil. Tom. 5.

Firmus Cæsareæ Cappadociæ
 episcopus dixit: Quæ compendio
 quodam summatimque per san-
 ctam Synodum Nicænam expo-
 sita fuerant, ea dum pietas tua
 subtilius commodiusque expla-
 nat, fidei intelligentiam luculen-
 tiorum expressioreque nobis
 reddidit: ut nihil sit in dictis am-
 biguum, nihil dissentaneum, &
 fides confirmetur. Cum ergo ea
 integritate & constantia decur-
 rant singula, ut nullam penitus
 nouitatem afferant; ego quoque,
 qui eandem fidei sententiam a
 sanctis episcopis & patribus meis
 suscepi, iis consentio.

Memnon metropoleos Ephe-
 siorum episcopus dixit: Sanctif-
 simi piissimique patris & episco-
 pi Cyrilli epistola modo lecta, fi-
 dei in Nicæa ciuitate a trecentis
 decem & octo patribus expositæ
 prorsus consonat. Cui proinde &
 nos quoque, quod nihil mutilum,
 nihilq; discrepans contineat, sub-
 scribimus & assentimur.

Theodotus Ancyrae episcopus
 dixit: Sanctæ fidei expositionem
 a trecentis decem & octo sanctis
 patribus, qui Nicææ cõuenerunt,
 editam, admirabilem, rectamque
 & apprimè piam, religiosissimi
 piissimique patris nostri & epi-
 scopi Cyrilli epistola clarius & a-
 pertius ostendit: quæ in nullo ab
 ea fidei expositione dissentit, &
 ea tractat fusius, quæ illa disserue-
 rat angustius. Quare cognita e-
 pistolæ, & trecentorum decem &
 octo sanctorum patrum mentis &
 fidei cõcordia, ut illis annuimus,
 & per omnia adstipulamur, ita

LII ij

etiam patri nostro Cyrillo, qui illorum dicta planius per hanc epistolam exposuit. Et hæc credimus, quæ illi exposuerunt, & memorati sanctissimi episcopi Cyrilli epistola diferte explanauit.

Flauianus Philippenfium episcopus dixit: Lecta fide a trecentis decem & octo patribus in Nicæa ciuitate, in qua congregati erant, quondam exposita, recitataque Cyrilli sanctissimi patris ac episcopi epistola de fide ad religiosissimum Nestorium perscripta, cõperimus illam fidei Nicænæ euidenter luculenterque consentire, multumque lucis ad percipiendam germanam eorum, quæ ibi dicta sunt, sententiam afferre. Quare & ipse quoque piissimi patris, sanctissimique comministri Cyrilli epistolæ per omnia assentior, vt quæ a rectæ fidei regula nusquam discedat, sed tam apostolicæ doctrinæ, quam orthodoxæ fidei a sanctis patribus in Nicæa ciuitate expositæ vbi que consonet.

His quoque sanctissimum patrem nostrum Rufum Thessalonicensium metropolitanum subscribere affirmo. Nam cum propter ægritudinem huc venire non posset, mihi ad sanctam & magnâ hanc Synodum proficiscenti hæc mandata dedit. Quin omnes quoque Illyrici episcopos in meam sententiam concedere, nihilque de iam lectis hæsitare, certo persuasum habeo.

Acacius ciuitatis Melitenæ episcopus dixit: Cum sanctissimi piissimique episcopi Cyrilli epistolam omni pietate refertam,

Φιβάλλην πρὸς τὸ ἀναγνωθέντων. Γράσης ἀσεβείας ἐ συμφωνίας τῆς

καὶ τῶ πατρὸς ἡμῶν, τῶ δὲ Ἐπιστολῆς τὰ ἐκείνων γνωρίσαντι. καὶ ταῦτα πρὸς ἄλλοις, ἀπὸ καὶ αὐτοὶ ἔξεδέοντο, καὶ ἡ Ἐπιστολὴ τῶ μνημονωθέντος ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Κυελλου σαφῶς δηγήσατο.

Φλαυιανὸς Ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπεν· Αναγνωθεῖσιν ἡμῖν τῆς πίστεως τῆς ἐν Νικαῖα ἐκτεθείσης πατρὸς τῶ ἀγιοθέντων ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἀγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ, ἡ ἀναγνωθεῖσιν τε καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῶ ἀγιωτάτου πατρὸς καὶ Ἐπισκόπου Κυελλου, τῆς γραφείσης πρὸς τὸν ἀσεβῆσαν Νεστόριον πρὸς τὴν πίστιν, ἀρρομῶν σωφροδουσαν αὐτῶ σαφῶς καὶ διαρρήδην τῇ ἐν Νικαῖα ἐκτεθείσῃ πίστι, καὶ πολὺ φῶς παραχοῦσαν εἰς κατάληψιν τῆς εὐνοίας τῶν εἰρημόρων. ὅθεν σύμφωνοι ἐ αὐτὸς τῇ Ἐπιστολῇ τῇ γραφείσῃ πρὸς τὸν ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς καὶ συλλειτουργοῦ Κυελλου, κατ' οὐδένα ἕξπον ἀπαδύσει τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἀλλὰ συμφῶνα οὐσῃ τῶ ἁποστολικῶ κηρύγματι, ἐ τῇ ἐκτεθείσῃ ἐν Νικαῖα πρὸς τῶν ἀγίων πατέρων ὀρθοδόξῳ πίστι.

Συναγεῖν δὲ ἑσὺ τοῖς διαβεβαομαί καὶ τῶ ἀγιωτάτου ἡμῶν πατρὸς Ροδφῶ τῆς Θεσσαλονικέων μητροπόλεως. ταῦτας γὰρ μοι πρὸς ἀρρομῶν εἰς ταῦτα πλὴν μεγάλου καὶ ἀγίου σωόδου δέδωκε τὰς ἐπιτολάς, δι' ἀρρώστου αὐτὸς πρὸς ἀρρομῶν πλὴν ἐν δαδὲ ἀφίξιν. καὶ ταῦτας δὲ πείδομαι ἑσὺν τῶ Ἰλλυρικῶν τὰ αὐτὰ μοι φρονεῖν, καὶ μηδὲν ἀμ-

Ανάκιος Ἐπίσκοπος Μελιτινῆς ἔπε· πρὸς ἑσὺν πατέρας ἑσὺν τετρακοσίοις

ANNO CHALCIDI 451

ANNO
CHRISTI
451.

δέκα κ' ὀκτώ ἑδὺ ἐν Νικαίᾳ πεπλη-
ρομήντων τῶν ἁγίων πατέρων
κ' θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου
ὁ ἔσθ' ἀποδέχονται ταύτην τὴν ἐν-
νοίαν· ἡ δὲ αὐτὰ φρονεῖν ὁμολογῶν
αἰώνων κ' ἕξ δευτέρου τῆς ἐκκλησίας, καὶ
ἡ αὐτὰ ἔχον φρονήματα κ' ἀπὸ τῶν
πλημμάτων τῶν ἁγίων πατέρων, κ' ἀπὸ
τῶν ἁγίων γραφῶν, κ' ἀπὸ τῶν ἁγιο-
γράφων τῆς πίστεως ἁπλῆτα.

Ἰκόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Γορτύνης,
τῆς Κρήτης μητροπόλεως, εἶπε· Τῆς πί-
στεως κ' τῆς ἐκδέσεως τῶν ἁγίων πα-
τέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελεθόντων
ἀγαθωδεύσεως, κ' τῆς ἐπισκοπῆς τῶν ἁγιο-
γράφων πατρῶν κ' ἐπισκόπου Κυρίλλου
καὶ τῶν ἁγίων συμφωνοῦσαν ἐκείνοις
ταύτην τὴν ἐκδέσιν, συνιδέμεται κ' συν-
αινῶν, ἀσπῶτως ἐκείνοις δοξάζων, εἰς
ὄνομα πατρὸς κ' υἱοῦ κ' ἁγίου πνεύμα-
τος. ἑδὺ δὲ μὴ οὕτω φρονουῦντας ἐκ-
βαλεῖν οἶδα τὴν ἀγίαν συνόδον.

Ἑλληνικὸς ἐπίσκοπος μητροπό-
λεως Ρόδου εἶπε· Τῆς ἐκδέσεως τῆς ὀρθο-
δόξου πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀκολου-
θῶν, ἡ δὲ τῆς ἐπισκοπῆς τῶν ἁγίων πατέρων καὶ
θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου
συμφωνῶν οὐσῶν, κ' ταύτην φυλάττω
τῆς πίστεως τῆς ἀληθινῆς κ' ὀρθοδόξου. καὶ
τοῖς ἐναντία ταύτης φρονουῦσι κ' ὁ θεὸς
αὐτοῖς ἀντιτάσσεται. κ' ἀνάθεμα ἔστω
ὁ μὴ πισθῶν θεοτόκον ἑστὴν τὴν ἀγίαν
ἁγιοῦ Μαρίας.

Παλλάδιος ἐπίσκοπος Ἀμασείας
εἶπε· Ἡ ἀγαθωδεύσει τῆς ἐπισκοπῆς τῶν
ἁγίων πατέρων κ' θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡ-
μῶν Κυρίλλου, συμβαίνουσα διὰ πάν-
των τυγχάνει τῆς ἐκπεδείσεως πίστεως ἁπλῆς
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν συνελθόντων ἐν
τῇ Νικαίᾳ. ὀρθῶς τοίνυν αὐτὴν ἔχουσιν, ἡ δὲ ὁπῶν ἔφλω, τῆς ἐκπεδείσεως τῶν

nullamque in partem a trecento-
rum decem & octo sanctorum
Nicænorum patrum expositione
discrepātem videam, sententiam
illius obuiis vlnis complector: ec-
clesiamque iam inde ab initio ead-
em sapiuisse, eademque sensisse,
cum ex sanctorum patrum monu-
mentis, tum ex diuinis quoque
scripturis, tum ab ipsis denique
fidei traditionibus edoctus, cer-
tissime scio.

Iconius metropolis Gortynæ
Cretæ episcopus dixit: Fidei san-
ctissimorum Nicænorum patrum
expositione recitata, lecta rursum
& recitata epistola Cyrilli, patris
ac episcopi sanctissimi, cognito-
que huius sententiam cum illius
expositione apte congruere, as-
sentior & subscribo, eandemque
sententiam sequor in nomine Pa-
tris & Filii & Spiritus sancti. Qui
autem secus sapiunt, eos a sancta
Synodo reiici non dubito.

Hellanicus Rhodiorum me-
tropolis episcopus dixit: Ortho-
doxæ fidei expositionem in Ni-
cæa ciuitate editam, sanctissimi-
que & piissimi episcopi Cyrilli e-
pistolam ab ea haud quaquam dif-
ferentem complector, & hanc
veram rectamque fidem constan-
ter confiteor. Illis autem qui huic
contraria sapiunt, & ipse Deus se-
se opponit. Anathema sit illi qui
sanctam virginem Mariam deipa-
ram esse non credit.

Palladius Amasiæ episcopus
dixit: Sanctissimi Deoque dile-
ctissimi patris nostri Cyrilli epi-
stola iam nunc recitata, fidei a san-
ctis patribus Nicænis exposita
prorsus consentit. Cum igitur re-
cte se habeat, sanctorumque Ni-

* ἡ ἀποστο-
λή τῆς ἐπι-
σκοπῆς τῶν
ἁγίων

cænorum patrum expositioni per omnia, vt dixi, consentanea videatur, eam veneror, eidemque assentior; & quod tam ipse, quam sancti patres Nicæni decreuerunt, ego quoque sentio.

Cyrus episcopus ciuitatis Aphrodisiadis, prouinciæ Cariæ, dixit: Cum sanctissimi piissimique Cyrilli epistolam, quam ad religiosissimum Nestorium perscripsit, fidei a sanctissimis patribus in Nicæa ciuitate quondam congregatis expositæ consonam, eiusdemque virtutis conspiciam, & ego eadem cum patribus qui ante me sententias dixerunt, sentio.

Perigenes Corinthiorum episcopus dixit: Idem plane de fide a Cyrillo sanctissimo sacratissimoque episcopo nostro recte nunc exposita meum iudiciū est, quod de fidei symbolo a sanctissimis sacratissimisque patribus Nicææ quondam edito. Patrum proinde sanctiones ab initio traditas, & ad præsens vsque tempus integre apud nos conseruatas, citra vllam hæsitacionem custodire desidero.

Amphilochius Sidæ episcopus dixit: Archiepiscopi Cyrilli longe piissimi atque sanctissimi epistolam, traditionem apostolicam exacte exprimentem & retinentem, fideique a sanctis patribus Nicænis traditæ congruentem, magna cum veneratione suscipio, dogmatumq; pietatem meo etiam suffragio confirmo.

Prothymius Comanæ ciuitatis episcopus dixit: Cum fidei expositionem per sanctissimi episcopi ac patris nostri Cyrilli epistolam nobis propositam ac relectam, so-

πλεονάζουσαν πῶς ἐκδεῖται τῆς πίστεως τῆς ὑπερανεγνωσμένης ἡμῖν διὰ τῆς Ἐπιστολῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπου Κυρίλλου,

ἁγίων πατέρων, ἀγαμὰ τε ἔσω-
πίδεμαι αὐτῆ καὶ ὁμοίως δοξάζω
αὐτὰ τε καὶ τοῖς ἁγίοις πατέρας, τοῖς
ὄπρ' ἐφίλω, ἐν τῇ Νικαίων πόλει
συνειλεγμένοις.

Κύρος Ἐπίσκοπος πόλεως Ἀφρο-
δισιάδος ἐπαρχίας Καρίας εἶπε·
Σύμφωνον καὶ ὁμοδύναμον τῇ ἐκπε-
δείσει πῶς ἄρα τῶν ἁγιοτάτων πατέ-
ρων τῶν συναχθέντων καὶ τῆς Νικαίων
πόλεως, καὶ γὰρ τῆς Ἐπιστολῆς τῶν ἁγιοτά-
του καὶ Θεοφιλέστου Κυρίλλου, πῶς
γραφεῖται τῶν βλαβεράτων Νεστο-
ρίω διασημῶν, τὰ αὐτὰ πῶς ἑσ-
λαβόδοσι πατέρας κατὰ πίστιμα.

Περίγενος Ἐπίσκοπος Κορινθῶν
εἶπε· Τὰ αὐτὰ Φρονεῖν ἔχω καὶ ἐπὶ τῆς
νῦν καλῶς ἐκπεδείσεως πίστεως παρὰ
τῶν ἁγιοτάτων καὶ ὁσιωτάτων Ἐπισκό-
που ἡμῶν Κυρίλλου, κατὰ τὸ καὶ
ἄρα τῶν ἁγιοτάτων καὶ ὁσιωτάτων πα-
τέρων ἐκπεδείσα εἰς τὴν ἁγίαν συνόδον
τῆς καὶ Νίκαιαν. ἀναμφιβόλως οὐδὲν
φυλάττειν βίβλημα τῶν παραδοθέν-
τας δεσμοῖς ὅς ἐστιν, καὶ ἄλλο νῦν
σωζομένους παρ' ἡμῖν.

Ἀμφιλόχιος Ἐπίσκοπος Σίδης
εἶπε· Τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἁπάντων Θεο-
φιλέστου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκό-
που Κυρίλλου πῶς ἀποστολικῶς πα-
ράδοσιν ἀκριβῶς σωζούσης, καὶ τῆς ἐκ-
δεῖται τῆς πίστεως τῆς ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν τῇ Νικαίων συναχθέντων συμ-
βανούσης, ἀγαμὰ τε τῆς ὁρθῆς πί-
στεως, καὶ σύμφημι, καὶ συναμῶν τῶν
βλαβερῶν τῶν δογματῶν.

Προθύμιος Ἐπίσκοπος Κομανῶν
εἶπε· Κατ' οὐδὲν λειπομῶν ἢ

ANNO CHRISTI 451.

Ἐπεὶ τὴν πίστιν τὴν ἐκτεθειμένην ἑξ ἡμῶν πατέρων ἧστὶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, ἢ μόναις αὐτῶν μελῶν λέξεσιν, ὁμολογῶ ἐν αὐτῇ βεβαπίσθαι, καὶ πύξῃσθαι, καὶ τετάχθαι, καὶ ἱεροσωμῆς ἡξιώσθαι ἐν ταύτῃ βύχουμαι, ἢ τὸ βίον τῆτον ὑπεξέλθαι, καὶ ταύτῃ φυλάξαι ἐν τῇ αἰασασι τῶ δεαπότη Χριστῶ.

Ἰωάννης Πρεσβύτερος Προκοννήσου εἶπε· Τὰ αὐτὰ καὶ ἐκτεθειμένα τῶν ἀλαβεισάτων ἐπισκόπων Γροθυμίου, ἢ οὕτω πεσβύω.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Φρυγίας Πακλαϊανῆς εἶπε· Τὰ αὐτὰ καὶ ἐκτεθειμένα, ἢ οὕτω πεσβύω.

Οὐαλεριανὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε· Ἐν διαφόροις ταῖς λέξεσιν ἕνα καὶ αὐτὸν κανόνα τῆς πίστεως διελθοκομῆν, ἐπεὶ ἢ τῶ αὐτῶ ἀγίῳ πῶδματι ἐκάτεροι ὑπηρεροῦνται. τοῖς οὐὶ ὀρθοδόξως ἢ ἀκριβῶς εἰρημῆροις καὶ ἐκτεθειμένοις παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς κατὰ Νικαίαν, σύμφωνα καὶ σωρδὰ τὴν ἐπιστολὴν ἔχουσαν τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου Κυρέλλου κατενοήσαντες, τούτοις καὶ ἡμεῖς συναγομῆν ἢ συναδελφῆν, ἄροντες τὴν ἐπιστολὴν ὡσπερ ἢ μύρον τὴν ἐκαίνων πίστιν εἰς βωδῖαν ἀνδουομῆν.

Θεόδουλος ἐπίσκοπος Ἐλουσῆς εἶπε· Σωλήθως ἐπακολουθῶ τῇ ὀρθῇ πίστι τῶν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου, καὶ τῇ ὀπιστολῇ τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρέλλου, καὶ τῇ ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθεισῇ πίστι ἑξ ἡμῶν ἀγιωτάτων ἡμῶν πατέρων, ἧστὶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ.

lis nudisque tantum vocibus a fide per trecentos decem & octo patres edita discrepare videam; (nec enim vlla omnino in re, illa plus habet, aut ab illa deficit) profiteor in eam fide baptizatum esse, & adoleuisse: ordinatum rursus, & sacerdotii dignitate ornatum esse: in ea mori, eamque in resurrectione Christo Domino conferuare percupio.

Ioannes Præconesi episcopus dixit: Quæ religiosissimus Prothymius episcopus deposuit, eadem & ego quoque depono, nec aliter credo.

Constantinus Phrygiæ Pacatianæ episcopus dixit: Eadem ego quoque depono, atque ita credo.

Valerianus Iconii episcopus dixit: In diuersis dictionibus vnum eundemque fidei canonem traditum comperimus, nam vtraque vno eodemque Spiritu dictata sunt. Cum itaque sanctissimi piissimique patris nostri Cyrilli epistolam iis quæ orthodoxe absoluteque a sacra Synodo Nicæna dicta editaque sunt, consonam consentientemque perspiciamus, huic nos quoque subscribimus & assentimur: cum eam epistolam sanctorum patrum fidei non secus atque preciosi vnguenti suauem fragrantiam rursus diffundere deprehendamus.

Theodulus Elusæ episcopus dixit: Rectam sanctæ & magnæ huius Synodi fidem, sanctissimique & piissimi archiepiscopi Cyrilli epistolam, & fidei symbolum in ciuitate Nicæa quondam a trecentis decem & octo sanctissimis patribus nostris compositum, nihil noui faciens complector.

Fidus Ioppæ episcopus dixit: Trecentorum decem & octo sanctorum patrum Nicææ congregatorum fidem veneror. Veneror nihilo secius & admiror epistolam quoque Cyrilli episcopi sanctissimi & piissimi in fide modo recitatam, quod veluti Spiritu sancto dictante exarata cum Nicæna fide consentiat. Neque dubium vllum mihi est, quicumque hanc ipsam Spiritus sancti fidem non tenere perseverauerit, cum a sancta & catholica ecclesia alienum esse.

Paulianus Maiumæ primæ Palæstinæ episcopus dixit: Cum patrum fidem, quam a trecentis decem & octo episcopis olim Nicææ congregatis didicimus, ipsam eandem & a religiosissimo quoque episcopo Cyrillo descriptam esse agnouerimus; quæ ab illo dictata sunt, non secus ac certa Spiritus sancti oracula admirati & lectamur & exosculamur.

Daniel Coloniae Cappadociae episcopus dixit: Ipsa verba, ipsaque propemodum syllabas in sanctorum patrum Nicænorum expositione comprehensas, contentorumque dogmatum sententias, in Cyrilli sanctissimi sacratissimi-que patris nostri epistola veluti paternas quasdam imagines agnoscens, cum hanc ipsam doctrinam & docuerim ipse, traditamque acceperim, & in sancta ecclesia mihi tradita seminatam a sanctis patribus, radicatumque & creditam sane sciam; ingenue fateor, sacratissimi archiepiscopi Cyrilli epistolam sanctorum patrum ex-
 ελεείση μοι ταύτην ἐρριζωμένῳ, καὶ ἐμπεσθεμένῳ, καὶ ἐνεσπαρμένῳ ἄρα τῶν ἁγίων πατέρων ἐγνωκώς, ὁμολογῶ σύμφωνον εἶναι τῆν ἐπιστολὴν τῆν ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου τῆς ἐκείσεως ἁγίων πατέρων οὐ μὲν

Φεῖδος Ἐπίσκοπος Ἰόππης εἶπε· Θαυμάζω τὴν πίσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, τῶν ἐν Νικαίᾳ ἡγομένων. θαυμάζω δὲ οὐδὲν ἧττον καὶ τὴν νυνὶ ἀναγνωσκῶσαν ἐπιστολὴν τῆς καὶ πίσιν ἁγιοτάτου Ἁεροφιλῆσαι τοῦ ἐπισκοποῦ Κυρίλλου, σύμφωνον τῆς ἐν Νικαίᾳ πίσεως, ὡσπερ εἶς ἁγίου πνεύματος γεγραμμένῳ. καὶ πισθῶ μὴ ἐμμένοντα τῆς αὐτῆς πίσεως τῆς ἁγίου πνεύματος, ἐκβεβλήσθαι τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας.

Παυλιανὸς Ἐπίσκοπος Μαίουμαῖ Παλαιστίνης τῆς ἑσθῆτος εἶπε· Τὴν τῶν πατέρων πίσιν, ἣν μεμαθηκαίμεν ἄρα τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἐν τῇ καὶ Νικαίᾳ, ταύτην ἄρα τῆς θεοσεβείας τοῦ ἐπισκόπου Κυρίλλου γραφεῖσαν ἐπιγινόντες, καὶ τῆς ἁγίου πνεύματος σύμφωνον ἅπαρ αὐτῶν δεασσθέντα ἐδωμάσαιμεν, καὶ κατέχομεν, καὶ ἀκολουθοῦμεν.

Δανιὴλ Ἐπίσκοπος Κολωνείας Καππαδοκίας εἶπεν· Αὐτὰ ἅπαντα, καὶ τὰς συλλαβὰς σχεδὸν εἰπεῖν, τὰς ἐμπεσθεμένους τῆς ἐκείσεως τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ κερὸν τὴν σὺν ὁδὸν ποιησαμένων, καὶ τῶν ἐγεγραμμένων δογμάτων ἅπαντα νοήματα ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου νοήσας, ὡσπερ ἴνας πατρῷους χαρακτῆρας διδάξας, αὐτὸς τῶν ἀραλαβῶν τῆς διδασκαλίας ταύτης, ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐσθῆτος οὐ μὲν

ANNO CHRISTI 457.

οὐ μὲν ἄλλα καὶ τὸ ἡμέτερον φρόνημα, ἐμοδ τε καὶ τῆς ὑπὸ ἐμὲ ἁγίας ἐκκλησίας, τῶτο πυχαίνει, ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσιίου τριάδος, τῆ πατρὸς, καὶ τῆ υἱοῦ, καὶ τῆ ἁγίου πνεύματος.

Ανύσιος Ἐπίσκοπος Θηβῶν εἶπε· Κατὰ τὴν τῆ παροισία κοινῆ πάντων τῶν ἁγιωτάτων Ἐπισκόπων, καὶ τῆ διακονία συνημμένων, ἀδανόμυθος τῆς ὀρθῆς ὑπαρχείας τῆ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, συμπέδημα πῶτη, ὁμοία καὶ συμφώνως οὕση τῆ ἁγίων πατέρων τῶν καὶ Νίκαιαν συνειληγμένων ὁκδέσσι.

Καλλικράτης Ἐπίσκοπος Ναυπάκτου εἶπε· Συμπέδημα τῆ Ἐπισκοπῆ τῆ ἐκπεδείση παρὰ τῆ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, συμφώνως οὕση πῶσις ἐκπεδείσι παρὰ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων, τῶν συναχθέντων ἐν τῆ καὶ Νίκαιαν ἁγία συνόδω.

Δόμνος Ἐπίσκοπος Οποῦτος εἶπεν· Εἴτε καὶ ποτε ἔδοξε παρὰ πῶσις ἀγνοοῦσι πῶ ἀκριβῆ πῶσιν, ἔδοξεν οὐ καλῶς. ἀλλ' ἡμεῖς γνωρίζομεν τὰ πῶσιν πάντα καὶ νῦν δικαίως παρὰ τῆ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, ἔξισωθέντα τῆ καὶ Νίκαιαν ἁγία συνόδω τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν πάντως μὲν τούτων φυλάττειν δικαίως γνωρίζομεν. Ἐπιστάτω εἰς τὸν πατέρα, καὶ υἱόν, καὶ τὸ ἁγιῶ πνεύμα· καὶ ὁμομαί μέλει τῆ τῆς ζωῆς μου χρονοῦ ἐν τούτῳ εἶναι, καὶ ἐν τούτῳ ὑποσταεῖν.

Νικίας Ἐπίσκοπος Μεγάρον εἶπεν· Ὡσαύτως ἐν φρονουῦτες ἐληλύθαμεν, οὕτω καὶ ἐν λέγειν ἐδιδάχθη-

Concil. Tom. 5.

positioni per omnia conformem esse. Et hæc est sententia mea, & ecclesiæ quoque mihi subiectæ, in nomine sanctæ & consubstantialis trinitatis, Patris & Filii & Spiritus sancti.

Anysius Thebarum episcopus dixit: Vt communi omnium sanctorum episcoporum presentie coniungor, ita a communi quoque eorumdem sententia non discrepo. Quare cum Cyrilli sanctissimi sacratissimiq; episcopi doctrinam rectam esse intelligā, ac sanctorum patrum Nicænorum expositionis nulla ex parte dissimile aut dissentaneā, eidem subscribo.

Callicrates Naupacti episcopus dixit: Cum epistola a Cyrillo sanctissimo patre nostro & archiepiscopo edita, a sanctorum beatorumque patrum qui in sancta Synodo Nicæna quondam conuenerunt, decretis & expositionibus non dissentiat, illi assentior.

Domnus ciuitatis Opuntinæ episcopus dixit: Si quid ii qui fidē exactam ignorant, secus opinati sunt, male opinati sunt. Nos vero quæ sanctissimus archiepiscopus Cyrillus scripsit, & recte habere, & trecentorum decem & octo patrum Synodo Nicææ olim cōgregatæ consentanea agnoscimus: atque ideo ut utraq; omnino obseruentur, æquum iudicamus. Et credo in Deum Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum; optoque in ea fide ac doctrina & viuere, & extremum spiritum emittere.

Nicias Megarensium episcopus dixit: Vt vnum idemque sentientes huc cōuenimus, ita vnum idemque affirmare quoque didi-

Νικίας Ἐπίσκοπος Μεγάρον

cimus. Cum ergo quæ a sanctissimo archiepiscopo Cyrillo & a sanctis patribus Nicænis exposita & definita sunt, inter se consentiant, consentimus & nos quoque eisdem: nec de iis quæ vel nunc quoque recte scripta sunt, quidquam omnino ambigimus.

Romanus Rhaphiæ episcopus dixit: Et ego quoque iis consona iudico, quæ a trecentis decem & octo sanctis patribus Nicææ quondam congregatis decreta sunt: & sanctissimi sacratissimique episcopi Cyrilli epistolæ, quod cum fide a sanctis patribus exposita consentiat, assentire non dubito.

Gregorius episcopus Cerasuntis dixit: Sanctissimi piissimique archiepiscopi Cyrilli epistola sacre Nicææ Synodi fidei consentanea docet. Cum ea ergo ab ecclesiastica fide nihil penitus discedat, in hac fide libenter acquiesco, huic assentior & subscribo, profectus huc non pro me tantum, verum etiam pro piissimo Eleusio Neocæsareæ metropolitano: siquidem hoc in mandatis ab illo accepi.

Nunechius Selgæ Pamphylie episcopus dixit: Cum epistola patris nostri Cyrilli, sanctissimi piissimique archiepiscopi, modo nobis lecta, cum fide in ciuitate Nicææ a sanctis patribus edita per omnia consentiat, hanc approbo, neque aliter credo. atque ætatem in hac recta fide transigens, eamque constanter retinens, cum fiducia Christi tribunal adire opto.

Solon Carallie Pamphylie episcopus dixit: Sicuti Cyrillus san-

τι τῆς Χειροδότης παρρησίας, ταύτην πῶν ὀρθοδόξων Φυλάξιαν πίσιν.
Σόλων Ἐπίσκοπος Καρχηλίας τῆς Παμφυλίας εἶπε· Καθὼς ὁ ἀγιώτατος

μῦ. συμφώνων τῶν ὄντων τῶν τε
ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
Κυρίλλου, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀγίων
πατέρων πάλαι ἐκτεθέντων καὶ Νί-
καιαν, σύμφηφοί ἐσμεν, μηδὲν ἀμ-
φιβάλλοντες πρὸς τῶν καλῶς ἡσθῆ καὶ
νῶν τετυπωμένων.

Ρωμανὸς Ἐπίσκοπος Ραφείας
εἶπε· Σύμφωνα τοῖς ἐκτεταῖσι ἀπὸ
τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων
δέκα καὶ ὀκτὼ τῶν ἐν Νίκαιᾳ συνε-
δόντων καὶ γὰρ φρονῶ καὶ τῆς Ἐπισ-
τολῆς δὲ τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου
Ἐπισκόπου Κυρίλλου σιωπῆσαι,
σωφράδᾳ πειροχρήσῃ τῆς πίστεως ἀγίων
πατέρων.

Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Κερασούν-
τος εἶπε· Σωφράδᾳ τῆς ἀγίας σιωδῶ
τῆς καὶ Νίκαιαν πίστεως καὶ ἡ Ἐπιστολῆς
τῆς ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυ-
ρίλλου πειροχρήσῃ, ἐ ταύτῃ ἀρεδεδί-
σμεν, οὐσὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
πίστεως, σιωπῆσαι ταύτῃ ἐ σιωπῆ-
σῶν, ἀπὸ γνηθῆρος οὐ μόνον ὑπὲρ ἑμ-
αυτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς τῆς μητροπο-
λεως Ἐπισκόπου Εὐθείου Νεοκαρ-
σαρείας τῆς Θεοσεβείας, ταύτας τὰς
ἐπιτολάς παρ' ἐμείνου δεξάμενοι.

Νουέχιος Ἐπίσκοπος Σέλγης τῆς
Γαμφυλίας εἶπεν· Ὑπαναγνωστέ-
σις ἡμῖν τῆ Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου
καὶ Θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρ-
χιεπισκόπου Κυρίλλου, συμφώνου
οὐσὶς καὶ πάντα τῆς πίστεως τῆς καὶ Νί-
καιαν ἀπὸ τῶν ἀγίων πατέρων γ-
νηθῆρος, σύμφημι καὶ γὰρ, καὶ οὐ-
τω πιστεύω καὶ ἐν ταύτῃ τῆς πίστεως ἄγχο-
μαι συζητήσας παραστήσῃ τῶ βήμα-
τι τῆς Χειροδότης παρρησίας, ταύτην πῶν ὀρθοδόξων Φυλάξιαν πίσιν.

Σόλων Ἐπίσκοπος Καρχηλίας τῆς Παμφυλίας εἶπε· Καθὼς ὁ ἀγιώτατος

ANNO 431. CHRIſTI
 ἡ θεοσεβείατος ἀρχιεπίσκοπος Κύ-
 ελλος τῷ κτὶ Χρυσῶν πίστιν ἀφ' ἑ-
 δωκε ἔ παραδίδωσι, σύμφωνον οὐ-
 σαν κτὶ πάντα τῆ ἐν Νικαίᾳ ἀγά ἔ
 μεγάλη σωόδω, οὕτως ἐβαπτίσθη,
 ἡ οὕτω πσθίω, ἡ δὲ ἄρχομαι Φυλά-
 ξαι ἕως ἐλάτης ἀναπνοῆς.

Ακακίος ἐπίσκοπος Κοτένων τῆς
 Γαμφυλίας εἶπεν· Ἐπακούσας τῆς
 ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν
 ἔ ἀρχιεπισκόπου Κυελλου, συμ-
 φώνου οὐσης τῆ τῆ ἀγίων πατέρων
 τῆ ἐν Νικαίᾳ συνελεθόντων κτὶ πάντα
 τῆ ὀρθοδόξου πίστεως, ὁμολογῶ καὶ γὰρ
 οὕτως ἔχον ἡ πσθίω, καὶ δὲ ἄρχομαι
 καὶ γὰρ ἕως τέλους Φυλάξαι.

Ταυριανὸς ἐπίσκοπος Λύρβης τῆς
 Γαμφυλίας εἶπεν· Ἐπακούσας τῆς
 ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν
 καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυελλου, συμ-
 φωνούσης τῆ τῆ ἀγίων πατέρων τῆ
 ἐν Νικαίᾳ συνελεθόντων κτὶ πάντα τῆ
 ὀρθοδόξου πίστεως, ὁμολογῶ καὶ γὰρ
 οὕτως ἔχον ἔ πσθίω, καὶ δὲ ἄρχομαι
 Φυλάξαι ἕως τέλους.

* Σισινῶν Νεκταριὸς ἐπίσκοπος Σωείων
 τῆς Γαμφυλίας εἶπε· Καὶ γὰρ αὐ-
 τὰ πσθίω, ἡ σωαγῶ πῆς δόγμα-
 σι τῆ ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἡ ἐπι-
 σκόπων, ἡ τῆ ἐπιστολῆ τῆ ἀλαβερέ-
 του ἡ θεοσεβείατος ἀρχιεπισκόπου
 Κυελλου.

Μαλιδιανὸς ἐπίσκοπος Κορα-
 κισίων τῆς Γαμφυλίας εἶπε· Συμ-
 φωνῶ καὶ γὰρ τῆ ὁμολογία τῆ γεγνη-
 μένη πρὸς τῆς ὀρθῆς ἡ ὑγιούς πίστεως
 πρὸ τῆ νῦν τε ἀφόντων ἀγίων πα-
 τέρων, καὶ τῆ τῆ πτωικῶν ἐκ ἀ-
 δεῖ τῶ ἐκτεσιν τῶ πρὸ τῆς πίστεως
 πεποιημένων ἐν τῆ Νικαίᾳ πόλει, γνωρίσας ταῦτῶν δόξασι κτὶ ἔσαν ἐν ἡ

Concil. Tom. 5.

ctissimus piissimusq; archiepisco-
 pus Christi fidem tradidit & tra-
 dit, sanctæ & magnæ illi Synodo
 Nicænæ per omnia conformē, ita
 baptismo initiatus sum, & ita cre-
 do, eamque fidem ad supremum
 vsque spiritum retinere peropto.

Acacius Cotenorum Pamphy-
 liæ episcopus dixit: Cum patris
 nostri Cyrilli archiepiscopi san-
 ctissimi epistolam, a fide sancto-
 rum patrum qui Nicææ conuene-
 rant, iuxta normam orthodoxæ
 fidei ne latum quidem vnguem
 discrepare videam, profiteor & ego
 quoque nec aliter me sentire,
 nec secus me credere, & ad finem
 vsque me seruaturum voueo.

Taurianus Lyrbæ Pamphylia
 episcopus dixit: Cum patris no-
 stri Cyrilli archiepiscopi sanctissi-
 mi epistolam, a fide sanctorum
 patrum qui Nicææ conuenerant,
 atque adeo ab ipsa orthodoxa fi-
 de ne minimum quidem discrepare
 videam; profiteor & ego quo-
 que nec aliter me sentire, nec se-
 cus me credere, & ad finem vsque
 me seruaturum voueo.

Nectarius Sefenniorum Pam-
 phylia episcopus dixit: Ego quo-
 que hæc credo, & sanctorum pa-
 trum ac episcoporum nostrorum
 dogmatibus, ac Cyrilli religio-
 sissimi piissimique archiepiscopi
 epistolæ inhæreo.

Matidianus Coracifiorū Pam-
 phylia episcopus dixit: Confes-
 sioni de recta & sana fide a patri-
 bus hic nunc presentibus editæ
 assentior; nec non & eorum, qui
 olim non absque diuino numi-
 ne in ciuitate Nicæa fidei for-
 mulam tradiderunt; agnoscens
 hanc apostolicam esse: in qua

M m ij

ANNO CHRISTI 431. * οὐκ ἐστὶν *
 λον βίχρημα ἕως τῆς * διασπείμου
 ἡμέρας, καὶ παρῶν ἐλέη Χριστοῦ.

Εὐτρόπιος Ἐπισκοπὸς Ἐτένων τῆς
 Παμφυλίας εἶπεν· Αναγνωθεῖσις
 τῆ Ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτά-
 του πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἐπισκοποῦ Κυελλ-
 λου, συμφωνήσης καὶ πάντα πᾶσι τοῖς
 ἐκτεθειῖσι πατρῶν τῶν ἀγίων πατέρων τῆ
 τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ τῶ ἐν Νικαίᾳ
 συναχθέντων, συμφημι καὶ γὰρ καὶ
 συναμῶν καὶ ἐν ταύτῃ βίχρημα τῆ ὁμο-
 λογίᾳ παρῶν τῶν δεσποτῶν Χριστοῦ.

* Λάμης
 Σεκουδιανὸς Ἐπισκοπὸς * Λα-
 μίας πόλεως ἐπαρχίας Θεσσαλίας
 εἶπε· Καὶ πεπεσθαι καὶ πισθῶν, καὶ
 * ἡρώδω,
 * μακαρίων
 ἕως ἐδόξασα καὶ * δοξάσω, καὶ τῆ ἐκ-
 τεθειῖσαν πατρῶν τῶν ἀγίων καὶ πνευματι-
 κῶν πατέρων, τῶ καὶ Νικαίᾳ τριακο-
 σίων δέκα καὶ ὀκτώ Ἐπισκόπων, ἢ νιν
 ἀκόλουθος καὶ ἢ ἀναγνωθεῖσα Ἐπισ-
 τολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου
 πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπου Κυελλου.

Θεόδωρος Ἐπισκοπὸς Ἐχναίου
 πόλεως ἐπαρχίας Θεσσαλίας εἶπε·
 Ταῦτά καὶ γὰρ κατεπέμμαι, καὶ τού-
 τοις συναμῶν.

Ρουφῖν Ἐπισκοπὸς Ταβῶν
 εἶπε· Καὶ γὰρ ταῦτά φρονῶ πῶς ἀ-
 γιωτάτοις πατέροι τοῖς ἐν Νικαίᾳ
 συναλεθούσι, καὶ συναπέμμαι τῆ Ἐπισ-
 τολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου καὶ θεο-
 φιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἐπισκό-
 που Κυελλου, καλῶς καὶ ὀρθῶς πε-
 εεχούση, καὶ συμφώνῳ οὐσῇ τῇ αὐ-
 τῇ ἐκτεθειῖσι πῆσῃ.

* Ἀρβύλων
 Θεόδωρος Ἐπισκοπὸς * Ἀριεθλων
 εἶπε· Καὶ γὰρ ταῦτά κατεπέμμαι, καὶ
 συναπέμμαι τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἀγιωτάτου
 καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυελλου,
 καλῶς καὶ ὀρθοδόξως πεεχούση.

immaculatam vsque ad resurre-
 ctionis diem conferuare, Christo-
 que præsentare exopto.

Eutropius Etennorum Pam-
 phylia episcopus dixit: Cum san-
 ctissimi sacratissimi que patris no-
 stri & episcopi Cyrilli epistola
 hodie recitata, conueniat cum iis
 omnibus quæ trecenti decem &
 octo sancti patres Nicææ congre-
 gati exposuerunt, ego quoque
 huic assentior, subscriboque; &
 in hac confessione Christo Do-
 mino olim sisti percipio.

Secundianus episcopus Lamia, prouincie Thessalia, dixit: Id credidi, & credo: id sensi, & sento, quod a trecētis decem & octo sanctis & spiritualibus patribus & episcopis Nicææ congregatis expositum est. Cui expositioni sanctissimi Deoque additissimi patris nostri & episcopi Cyrilli epistola modo prælecta, consentanea est.

Theodorus Echinæi prouincie Thessalia episcopus dixit: Hæc eadem & ego quoque sentio, eisdemque subscribo.

Rufinus Taborum episcopus dixit: Quæ sanctissimi patres Nicææ congregati tenuerunt & crederunt, hæc ego quoque credo & teneo: Cyrilli præterea sanctissimi, sacratissimi que ac Deo deuotissimi patris nostri & episcopi epistola, quod nihil nisi iustum rectumque contineat, neque expositæ fidei aliqua ex parte repugnet, assentior.

Theodorus Arbelorum episcopus dixit: Et ego quoque eadem iudico, & sanctissimi sacratissimi que episcopi Cyrilli epistolam, ut quæ rectam orthodoxamque fidem complexa sit, meo suffragio approbo.

Paulus Anthedonis episcopus dixit : Et ego epistola sanctissimi sacratissimique episcopi Cyrilli, quod recte & orthodoxe scripta sit, & fidei sanctorum patrum qui Nicææ quondam conuenerunt, non refragetur, adstipulor.

Letoius Libyadis episcopus dixit: Quod sancti patres nostri Nicæni constituerunt, (nam fidem orthodoxæ fidei conuenienter exposuerunt) hoc & ego quoque credo, & Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi epistola consentio.

Petrus Parembolæ episcopus dixit : Ego item huic sententiæ me socium adscribo; epistolamque Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi, vt quæ rectam piãque doctrinam contineat, laudo & probo.

Ioannes Augustopolis episcopus dixit : Iuxta fidei regulam a sanctis patribus nobis traditam, sic ego quoque credo; subscriboque epistola Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi, vt quæ doctrinam ab hac fide non declinantem comprehendat.

Saidas Phænis episcopus dixit: Cû sanctissimi sacratissimique episcopi Cyrilli epistola orthodoxæ fidei consona doceat, ei assentior.

Theodorus Gadarorum episcopus dixit: Quandoquidem epistola Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi prælecta doctrinam rectam piãque, & fidei a sanctis patribus Nicææ congregatis expositæ consonam complectitur, in illius sententiam ego quoque concedo.

•Ioannes

*Æanus Sycamazonis episcopus dixit: Pari modo & ego san-

* Αιλῆς Ἐπίσκοπος Συκαμαζῶν ἔειπεν Ὡσαύτως καὶ ἐγὼ συνήδημαι

Παῦλος Ἐπίσκοπος Ἀνθηδόνης εἶπε πρὸς Σωπτήριμα καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, καλῶς καὶ ὀρθοδόξως περὶ ἐπιχειρήσεως καὶ ὁμοίως ἐπιχειρήσεως τῆς πίστεως τῆς ἀγίων ἡμῶν πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελεσθέντων.

Λητόιος Ἐπίσκοπος Λιβυάδος εἶπε κατὰ τὴν συνήτησαν ἁγίων ἡμῶν πατέρων ἐν Νικαίᾳ συνελεσθέντων ἀρμοδίως καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πῶς πίστιν ἐξέδεικτο καὶ τὸ πρῶτον, καὶ συνήδημαι τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου.

Πέτρος Ἐπίσκοπος Παρεμβολῆων εἶπε καὶ ἐγὼ αὐτὰ φρονῶ, καὶ συνήδημαι τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, καλῶς καὶ ὀρθοδόξως περὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἀυγουστούπολεως εἶπε καὶ ἐγὼ τὴν πίστιν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, οὕτως καὶ τὸ πρῶτον, καὶ συνήδημαι τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, σωφράδως περὶ ἐπιχειρήσεως ταύτης τῆς πίστεως.

Σαΐδας Ἐπίσκοπος Φαινοῦ εἶπε κατὰ τὴν ὀρθοδόξου πίστεως οὕτως περὶ ἐπιχειρήσεως ἢ Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ἢ συνήδημαι.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Γαδάρων εἶπεν Ἐπιδή καλῶς καὶ ὀρθοδόξως καὶ ἀρμοδίως τῆς πίστεως τῆς ἐπιχειρήσεως παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν συνελεσθέντων ἐν τῇ Νικαίᾳ, περὶ ἐπιχειρήσεως ἢ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ταύτης καὶ ἐγὼ συνήδημαι.

ANNO CHRISTI 431

Handwritten marginal notes in Greek script on the right edge of the page.

ANNO CHRISTI 463.
τῆ Ἐπιστολῆ τῶ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιω-
τάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, Ἐξα-
κολουθία τῆ ὀρθοδόξου πίστεως τῆ
ἐκτεθείσης ὑπὸ τῶ ἀγιωτάτων ἡμῶν
πατέρων.

Θεοδόσιος Ἐπίσκοπος Μασσα-
ρον τῆ Ἀσίας εἶπε· Τῆ ἐκτεθείσης πί-
στεως τῶ ἀγιωτάτων πατέρων τῶν σωελ-
δόντων ἐν Νικαίᾳ, λέγων δὴ τῶ τετα-
κοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, ὅςδε ἄρχῃς μέ-
χει καὶ νῦν πέπυσθικώς, σωωδὰ
ὑπεμεχούση καὶ τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἱεραφεί-
ση παρὰ τῶ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλε-
στάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου πρὸς
τῶ Ἰλαβέσατον Νεσόριον τῶ ἐπί-
σκοπον, ἐμμένω καὶ σωπήθεμαι, συμ-
φώνω οὖση, ὡς ἐφλω, τῆ τῶ πατέρων
ψυχωφελῆ διδασκαλία.

Αλέξανδρος Ἐπίσκοπος Ἀρχα-
διουπόλεως τῆς Ἀσίας εἶπε· Τῆ Ἐπι-
στολῆ τῶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυ-
ρίλλου σωωδὰ τῆ τῶ ἀγιωτάτων πατέ-
ρων ἐκτεθείση, τῆν σωμαχθέντων ἐν
τῆ Νικαίᾳ πόλει, πούτεσι τῶν τετα-
κοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, πίστες ὁμοφρό-
νω οὖση, καὶ πισθίω καὶ ἐπίσθισα, καὶ
οὕτως ἀρχομαι φρονεῖν.

Μάξιμος Ἐπίσκοπος Κύμης τῆς
Ἀσίας εἶπε· Τῆ Ἐπιστολῆ τῶ ἀγιωτά-
του καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν
καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου συμ-
φώνω οὖση τῆ ὀρθῆ πίστεως τῆ ἐκτεθείσης
ὑπὸ τῶ ἀγιωτάτων πατέρων τῶν ἐν Νι-
καίᾳ σωελδόντων, τῶ τετακοσίων
δέκα καὶ ὀκτώ, σωωγνῶ τῶν τῶ, καὶ
σωπήθεμαι, καὶ ὁμολογῶ τῶν τῶ ὀρ-
θόδοξου (τῶ) πλὴν πίστεων.

Θεοσεβίος Ἐπίσκοπος Περωίνης
εἶπε· Τῆ ἐκτεθείσης πίστεως τῶν τετακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἀγιωτάτων πατέ-
ρων πισθίω, καὶ παραδεδωκα ταῖς ἀγίαις τῶ θεοῦ ἐκκλησίαις· ἅμα

ctissimi sacratissimique episcopi
Cyrilli epistolæ subscribo; quip-
pe quæ fidem orthodoxam, a san-
ctissimis patribus nostris tradi-
tam, exacte assecuta sit.

Theodosius Mastaurorum A-
siae episcopus dixit: Cum fidem,
quam trecenti decem & octo san-
cti patres Nicææ quondam expo-
suerunt, iam inde ab initio ad præ-
sentem vsque diem fideliter sem-
per complexus sim; Cyrilli san-
ctissimi, Deoque dilectissimi epi-
scopi epistolam ad religiosissi-
mum episcopum Nestorium per-
scriptam, ab illa non recedentem,
pariter amplector; & huic quo-
que, utpote doctrinæ patrum ad
animarum utilitatem compara-
tæ conformi, adhæreo subscri-
boque.

Alexander Arcadiopolis Asiae
episcopus dixit: Sanctissimi, Dei-
que amantissimi episcopi Cyrilli
epistolæ, fidei trecentorum de-
cem & octo sanctorum patrum
Nicænorum confona consenta-
neaque docenti, fidem habui &
habeo, atque in hac fidei senten-
tia perseverare etiam atque etiam
cupio.

Maximus Cumarum Asiae epi-
scopus dixit: Sanctissimi piissimi-
que patris nostri & archiepiscopi
Cyrilli epistolæ, quod a recta fi-
de, quam sancti patres Nicæni edi-
derunt, non discrepet, assentior
subscriboque, & hanc fidem or-
thodoxam esse confiteor.

Theosebius Prienæ episco-
pus dixit: Fidei symbolum a tre-
centis decem & octo sanctis patri-
bus editum recipio, quod etiam
sanctis Dei ecclesiis tradidi. Quin

* τῆς ὀρθο-
δόξου πί-
στεως τῶ
θεοφιλε-
στάτου
ἐπισκόπου
Κυρίλλου
πρὸς τῶ
Ἰλαβέσατον
Νεσόριον
ἐπίσκοπον,
ἐμμένω
καὶ σωπήθε-
μαι

* τῆ Ἐπι-
στολῆ τῶ
ἀγιωτάτου
καὶ θεοφι-
λεστάτου
πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ
ἀρχιεπισκό-
που Κυρίλλου
πρὸς τῶ
Ἰλαβέσατον
Νεσόριον
ἐπίσκοπον,
ἐμμένω
καὶ σωπήθε-
μαι

* Θεοσεβίος

* Theodo-
sius

& Cyrilli quoque sanctissimi, Deoque dilectissimi archiepiscopi epistolam, quam ad religiosissimum Nestorium dedit, tamquam fidei apud Nicæam exposita consentaneam admitto.

Eutropius Euazorum episcopus dixit: Iuxta sanctorum Nicænorum patrum fidem, Cyrilli quoque piissimi episcopi epistolæ, quod cum illorum patrum fide minime pugnet, consentio, eidemque credidi & credo, & in hac fide me moriturum cupio.

Euthalius Colophonis Asiæ episcopus dixit: Sanctæ fidei sanctorum patrum qui olim Nicææ conuenerunt, & sacratissimi piissimique episcopi Cyrilli epistolæ, quam ad religiosissimum Nestorium destinavit, propterea quod cum Nicæno symbolo consentiat, adstipulor ac subscribo, & iuxta hanc traditionem credo.

Docimachus Maroniæ episcopus dixit: Cum literas Deo dilectissimi sacratissimique patris nostri archiepiscopi Cyrilli, fidei pie in Christum a sanctis patribus in Nicæa ciuitate quondam expositæ consentaneas esse videam, iis assentior, easque approbo; & cum antea sic senserim, cam ipsam fidem ad mortem vsque integram conseruare desidero.

Lucianus Toperi episcopus dixit: Epistolæ sanctissimi, Deoque dilectissimi patris nostri Cyrilli ad religiosissimum Nestorium exarata, & coram hic paulo ante recitata, eiusdemque doctrinæ per omnia suffragor. Et quoniam expositioni sanctæ Synodi in Nicænorum metropoli quondam

κτ' πάντα * δέλεωκα τῆ ἀγία συνόδω τῆ εἰς τὴν Νικαίαν μητρόπολιν ἐκτε-

καὶ τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου δεσποτικοῦ Κυ-
ελλου, τῆ γραφείῃ πρὸς τὸν δι-
λαβέστατον Νεστορίον, συναδὰ ἐ-
χούση τῆ πρὸς τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Εὐτρόπιος Ἐπίσκοπος Εὐάζων
εἶπε· Κατὰ τὴν πίστιν τῶν τριακοσίων
δέκα καὶ ὀκτώ Ἐπισκόπων τῶν ἐν Νι-
καίᾳ συνελθόντων, καὶ τῆ Ἐπιστολῆ
τῆ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυελλ-
λου συμφώνω οὐσῃ καὶ αὐτὸς Ἐπι-
σκόπος, καὶ πιστεύω, καὶ οὕτως ἄρχομαι
ὑποτάξαι.

Εὐθάλιος Ἐπίσκοπος Κολοφώνων
τῆς Ἀσίας εἶπε· Τῆ ἀγία πρὸς τὸν
ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνε-
ελθόντων, καὶ τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ὁσιωτά-
του καὶ θεοσεβέστατου Ἐπισκόπου Κυ-
ελλου πρὸς τὸν διλαβέστατον Νε-
στορίον συμφώνω οὐσῃ καὶ πείθομαι
καὶ συναίνω, καὶ κτ' ταῦτα πιστεύω
τὴν ὑπόδοσιν.

Δοκιμάσιος Ἐπίσκοπος Μαρωνείας
εἶπε· Τῆ δισεβῆς καὶ φιλο-
χρίστως ἐκπεδείχῃ πρὸς τὸν ἀ-
γίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ πό-
λει σύμφωνα ὄσῃ τὰ γραμματὰ
τῆ θεοφιλεστάτου καὶ ὁσιωτάτου πατρὸς
ἡμῶν δεσποτικοῦ Κυελλου,
συνήδημα καὶ σωμαρέσκομα, οὐ-
τω φρονήσας, * μέχει τέλους ἀπρω-
τον διαφυλάξαι.

Λουκιανὸς Ἐπίσκοπος * Τοπε-
ρίου εἶπεν· Αναγνωδείσης τῆς Ἐπι-
στολῆς τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου
πατρὸς ἡμῶν Κυελλου, ἧς ἐπέστ-
λε τῶν διλαβέστατων Νεστορίῳ, δε-
σκομα τῆ ὑπαγεῖα· καὶ συναδὰ
τῆ εἰς τὴν Νικαίαν μητρόπολιν ἐκτε-
θείσης,

ANNO
CHRIST.
451.

* τὰς ἐπι-
στολάς

ANNO CHRISTI 431. Δείση, στωαρέσκομαι, ἀφρωτων αὐ-
τῶν μέχρι τέλους διαφυλάξων.

Εννεπιος Ἐπίσκοπος Μαξιμιανης-
πόλεως εἶπε· Τῆ παρα τῶ ὁσιώτατων
πατέρων ἐκτεθείση πίστις ἐν τῆ Νικα-
μεσσηνίας ἴων πόλει, αἰαγνοῖς σύμφωνον οὐ-
σαν τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεο-
φιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Ἐπισκόπου
Κυελλῆ γραφείσαν πρὸς Νεστόριον
τῆ βλαβέσατον, στωαρέσκομαι, καὶ
στωπῆδεμαι οὐτω φρονεῖν καὶ πσβῶ
ταύτῳ ἀσάλευτον διαφυλάξαι.

Στέφανος Ἐπίσκοπος Δίου εἶπεν·
Ανέγνωμι σύμφωνον τυχαίουσαν
τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ ἱερομά-
καρος πατρὸς ἡμῶν ἐπισκόπου Κυελλῆ-
λου τῆ ἐκτεθείση πρὸς τῆ ἀγιων καὶ
θεοφόρον τῆ ἐν Νικαίᾳ στωελθόντων.
Ὅθεν καὶ αὐτὸς στωαρινά ταύτῃ,
ἐν αὐτῶν καὶ ταύτῃ Ἐπίσβυσα, καὶ πσβῶ.

Μόδεστος Ἐπίσκοπος τῆ *Ανεων πό-
Ανεων λεως τῆς Φρυγίας εἶπε· Καρῶ ἐμμέ-
νω τῆ ἐκτεθείση πίστις τῆ ἀγιων πατέ-
ρον τελακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ τῆ ἐν
Νικαίᾳ στωελθόντων· οὐ μὲν δὲλλὰ
καὶ τῆ νωὶ ἀναγνωθείση Ἐπιστολῇ ὑπὸ
τῆ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Σεχρεπ-
σκόπου Κυελλῆ, τῆ γραφείση πρὸς
τῆ βλαβέσατον Νεστέριον, συμ-
φώνως ἐκτεθείση τῆ πίστις τῆ πρὸς
λεχθέντων ἀγιων πατέρων.

Αφόβιος Ἐπίσκοπος *Κολωνος εἶ-
Κολωνος πε· Παρδμαγαθεσίσης τῆ ἀγία στω-
όδῳ τῆς Ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου καὶ
θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυελλῆ-
λου, στωαδὰ *ἐχούση τῆ ἐκτεθείση
ἴπας, ἰχθῆς ὑπὸ τῆ ἀγιων πατέρων τῆ ἐν Νικαίᾳ
τελακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, ταύτῃ τῆ
πίστις στωπῆδεμαι, καὶ πσβῶ.

Μάξιμος Ἐπίσκοπος Ασσου τῆς
Concil. Tom. 5.

congregata, unde quaque conso-
nam comperio, illam approbo, e-
iusque fidem ad mortem usque
retinere percipio.

Ennepius Maximianopolis epi-
scopus dixit: Cum epistolam san-
ctissimi Deique amantissimi pa-
tris nostri episcopi Cyrilli ad reli-
giosissimum Nestorium perscri-
ptam, fidei a sacratissimis patri-
bus in Nicænorum metropoli o-
lim congregatis exposita cōcor-
dem consentientemq; inueniam,
comprobo eam, atque ita sentiam
me fateor, inconcussamque ad fi-
nem usque seruaturum me hanc
fidem confido.

Stephanus Diensis episcopus di-
xit: Epistolam sanctissimi ac ter-
beati patris nostri episcopi Cyrilli
cum fide per trecentos decem &
octo sanctos patres & episcopos,
qui Nicææ olim conuenerunt, ex-
posita conuenientem legimus,
quare & ego quoque illi assen-
tior, eidemque credidi, & credo.

Modestus * Aneorum ciuitatis * Ancata-
Phrygiæ episcopus dixit: Et ego ^{quæ}
quoque fidei a trecentis decem
& octo sanctis patribus Nicænis
explanata inhæreo insistoque.
quin & epistolæ quoque sanctissi-
mi patris nostri archiepiscopi Cy-
rilli ad reuerendissimum Nesto-
rium exarata, & iam nunc reci-
tata, quod fidei a præfatis sanctis
patribus exposita nequaquam re-
pugnet, assentior.

Aphobius * Colonæ episcopus * Coloco-
dixit: Epistolæ sanctissimi, Dei-
que amantissimi episcopi Cyrilli
modo relectæ, quod a fide per
trecentos decem & octo sanctos
patres qui Nicææ conuenerunt,
explanata non discrepet, assen-
tior, credoque.

Maximus Assi ciuitatis Asiæ
Nnn

ANNO
CHRISTI
431.

Φίλιππος Ἐπίσκοπος Περγᾶ-
μου εἶπε· Σιωπήθεμα τῇ ἐκτεθείσῃ
ὑπὸ τῆς ἁγίων πατέρων πίστι, τῆς
συναθρόντων κτ' Νίκαιαν τετρακο-
σίων δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κτ' ἐδὼ κα-
νόνας ἐκείνους οἷς ἦν αὐτοὶ ὄξεδεν-
τω, καὶ τῇ Ἐπιστολῇ τῆς ἁγιωτάτου ἀρ-
χιεπισκόπου Κυρέλλου, συμφώνως
οὕση τοῖς αὐτοῖς κανόσι· ἔοῦτω Φρο-
νώ καὶ πισθῶ.

Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας
τῆς Ἀσίας εἶπε· Τῇ ἐκτεθείσῃ πίστι ἄρα
τῆς ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ σω-
ελθόντων τῆς· σιωπήθεμα, ἔτι τῆς Ἐπι-
στολῆς τῆς ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχι-
επισκόπου Κυρέλλου, ἀπειρηγύση
συνωδά, καὶ οὕτω Φρονώ, ἔ πισθῶ.

Εὐτύχιος Ἐπίσκοπος τῆς Ερυθρῆς
πόλεως τῆς Ἀσίας εἶπε· Πειθεῖς ὄψε-
σι ἔδοξε τῆς ἁγίων πατέρων
τῆς ἐν Νικαίᾳ συναθρόντων τῆς τε
μητροπολιτῶν τῆς ἀπὸ διαφόρων
ἐπαρχιῶν, ἔτι τῆς γραφείσης Ἐπιστολῆς
πρὸς τὸν ἀλαβέστατον Νεστόρειον
ἄρα τῆς ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Κυ-
ρέλλου, ὁμολογῶ καὶ πισθῶ.

Δονάτος Ἐπίσκοπος Νικοπόλεως
παλαμᾶς Ἡπείρου εἶπεν· Επακούσας
τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀναγνωθείσης σήμερον
Ἐπι τῆς ἁγίας ταύτης καὶ μεγάλης σω-
όδου, ἧς ἐγραψεν ὁ ἁγιώτατος καὶ
θεοφιλέστατος πατὴρ ἡμῶν καὶ συλλει-
πυργὸς Κυρέλλος πρὸς τὸν ἀλαβέ-
στατον Νεστόρειον· ἄρα τε αὐτὸν σύμ-
φωνον καὶ συμφωλόρον τῇ τῆς ἁγίων
πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ συναθρόντων,
καὶ ἐκτεθειμένων τῶν ὀρθόδοξον πίστιν, τυ-
χάνεα, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξιώσας
τὸ τε ἕφος τῆς Ἐπιστολῆς, καὶ τῆς ὀρθόδοξον
πίστιν τῆς αὐτῆς γραφείσης, οὕτω καὶ γὰρ πισθῶ καὶ συγκαταπέθεμα.

Concil. Tom. 5.

Philippus Pergami episcopus
dixit: Subscribo fidei a trecentis
decem & octo sanctis patribus Ni-
cænis expositæ, & iuxta sanctio-
nes, quas illi ipsi ediderunt; ipsi
quoque sanctissimi archiepiscopi
Cyrilli epistolæ, quæ cum iisdem
canonibus per omnia consentit:
atque ad hunc modum sentio &
credo.

Eusebius Magnesiæ ciuitatis
Asiæ episcopus dixit: Fidem a
trecentis decem & octo sanctis
patribus expositam amplector;
sanctissimi quoque patris nostri
archiepiscopi Cyrilli epistolæ,
quæ Nicænæ fidei vnde quaque
concinit, assentior; atque ita sen-
tio & credo.

Eutychius Erythrorum ciui-
tatis Asiæ episcopus dixit: Persua-
sus visu & demonstrationibus san-
ctorum patrum qui Nicææ con-
uenerunt, diuersarum etiam pro-
uinciarum metropolitanorum,
nec non epistolæ quam sanctissi-
mus episcopus Cyrillus ad reue-
rendissimum Nestorium dedit,
confiteor & credo.

Donatus Nicopolis veteris Epi-
ri episcopus dixit: Cum epistolâ,
quam sanctissimus piissimusq; pa-
ter noster & comminister Cyril-
lus ad reuerendissimū Nestorium
misit, hodiernaque die in sancta
hac & magna Synodo relegi cu-
rauit, sanctorum patrum Nicææ
congregatorum, orthodoxamq;
fidem exponentium, sententiæ
fideique consonam consentien-
temque inuenerim; ipsum episto-
læ contextum toto animo appro-
bans, orthodoxamque fidem in
illa inclusam, ego quoque ita cre-
do & affirmo.

Nnn ij

*Theodo-
rus

*Dorotheus episcopus ciuitatis Dodonæ dixit: Quæ sanctissimus metropolis meæ episcopus Donatus sentit, affirmavitq; ego quoque sentio & affirmo.

Heracleo Tralleorum episcopus dixit: Sanctorum patrum vestigiis inhæreo, ac expositioni trecentorum decem & octo episcoporum, qui in Nicæna Synodo orthodoxæ fidei præcones extiterunt, constanter assentior. Porro autem in sancta hac Ephesina Synodo sanctissimum Deoq; deuotissimum episcopum & patrem nostrum Cyrillum eadem illa per epistolam prædicantem & illustrantem nostras mentes audiens, agnoscensque ea trecentorum decem & octo patrum sententiæ consentanea esse, adstipulor; optoque in hac fide vsque perseuerare, & vestris precibus adiutus vita defungi.

Paralios ciuitatis Andraporum episcopus dixit: Fidem quam a trecentis decem & octo sanctis patribus in Nicæna ciuitate quodam congregatis traditam vna cum lacte hausi, etiamnum teneo & comprobo; ea quoque quæ sanctissimus Deoque amantissimus pater noster archiepiscopus Cyrillus fusiore quadam expositione paulo ante nobis scripta proposuit, huic ipsi patrum symbolo per omnia conformia & consona comperio, & iis assentior, & in ea fide huius vitæ cursum absolucere desidero.

Archelaus Myndi ciuitatis Carixæ episcopus dixit: Deo deuotissimi piissimique patris nostri archiepiscopi Cyrilli epistola, fidei pie salubriterque a sanctis Deoque deditissimis patribus & episcopis apud Nicæam olim con-

* Δωρόθεος Ἐπίσκοπος πόλεως Δωδώνης εἶπε· Κατὰ συναγωγὰ καὶ συγκαταπέμματα οἷς κειτέτετο ὁ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως τῆ ἐμῆς Δοναῖτος.

Ἡρακλείων Τραλλέων Ἐπίσκοπος εἶπε· Κατὰ ἕκτος βαίνα τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ ἑπιμύθια τῆ ἐκείσε τῆ συναόδου τῆς ἡγουμένης ἐν Νικαίᾳ, τῶν τελακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἐπισκόπων τῆ πλεῖστος ὀρθοδοξίᾳ κηρυξάντων, πάλιν δὲ ἐν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ συναόδῳ τῆ καὶ πλεῖστος Ἐφεσίων μητροπόλεως ἡγουμένη ταῦτα ἀκούσας τῆ ἀγιώτατου καὶ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου, τῆ πατρὸς ἡμεῶν Κυρίλλου, ἐν τῇ ἑπιστολῇ κηρυξάντος, καὶ μάλλον φησάντος ἡμᾶς, καὶ συναγωγὰ τοῖς τελακοσίοις δέκα καὶ ὀκτὼ γνωρίσας ταῦτα, καὶ συναγωγὰ, καὶ βύζομαι ταύτῃ τῆ πίστι διαμείναι, ὡς ταῖς βύζοις ὑμῶν οὕτω τελειωθῶμαι.

Γαριάλιος Ἐπίσκοπος πόλεως Ἀνδραπῶν εἶπεν· Ἐντραφεῖς τῆ πίστι τῆ ἐκτεθείση ὡρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῆ τῆ καὶ Νίκαίου, οὕτω καὶ πισθῶμαι ὡς συναγωγὰ, καὶ συναβύζομαι. συναγωγὰ δὲ βύζομαι καὶ πάντα ἐν πλατυτέρῃ τῇ ἐξηγήσει, τῇ αὐτῇ ἐκείσε καὶ τῆ δὲ πῶς ἡμῖν ἀναγνωσθέντα παρὰ τῶ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμεῶν δεχόμενοι Κυρίλλου γραφέντα, καὶ συναγωγὰ, καὶ βύζομαι ἐν ταύτῃ τελειωθῶμαι τῆ πίστι.

Ἀρχελάος Ἐπίσκοπος πόλεως Μυώνδου τῆ Καρίας εἶπε· Τῆς βίσεως ἡμῶν καὶ σωτηριωδῶς ὡρὰ δὲ τῆς πίστεως παρὰ τῶν ἀγίων καὶ θεοφιλεστάτων πατέρων καὶ Ἐπισκόπων τῶν συλλεγόντων ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει,

ANNO
CHRISTI
451.
* 501.

cundum vtriusque traditionem me credere profiteor, & in postero credere percipio.

Philetus Amazonis Cariae episcopus dixit: Iuxta caelestem & præclaram illam fidem, quam trecenti decem & octo sanctissimi Deoque carissimi episcopi Nicææ congregati exposuerunt, & hanc sanctissimi piissimique archiepiscopi patris Cyrilli epistolam ipsi sanctæ expositioni consonam, credo & pono, eiusdemque pietati subscribo.

Phanias Harpaforum ciuitatis Cariae episcopus dixit: Secundum caelestis fidei explanationem a trecentis decem & octo sanctis patribus Nicææ congregatis editam, nec non iuxta sanctissimi ac Deo deuotissimi episcopi & communis patris nostri Cyrilli epistolam ad religiosissimū Nestorium missam, nobisq; prælectam, idem cum ceteris respondeo; quæque ipsa docet, ea me quoque tenere confiteor; quippe quæ a sanctorum patrum fide non recedere videatur.

Promachus episcopus Alindorum Cariae dixit: Cum ipse quoque cognoscam, sanctissimi piissimique patris nostri archiepiscopi Cyrilli epistolam expositioni fidei, quam sanctissimi Deoque deuotissimi patres nostri & episcopi olim Nicææ congregati exposuerunt, esse concordem; secundum illius doctrinam ac sententiam credo, sentio, & affirmo.

Saidas episcopus Phænis Salutaris Palæstinae dixit: Assentior epistolæ a sanctissimo & piissimo patre nostro archiepiscopo Cy-

πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυελλου καὶ κτλ ἀμφότερα πρὸς ἑνὸς ὁμολογῶ καὶ ἀποδέχομαι.

Φιλητὸς ἐπίσκοπος Ἀμαζόνος τῆς Καρίας εἶπε· Κατὰ τὸ οὐράνιον ἐνδοξὸν πρὸς τὴν ἐκτεθειμένην παρὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων διλαβεσάτων ἐξ ἐκείνων ἐπισκόπων τῆς τῆς καὶ κτλ πάντων τῶν ἐπισκόπων τῆς ἡραφείσας τῆς ἀγιοτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς τῶν ἀρχιεπισκόπου Κυελλου, συμφωνοῦσαν τῇ αὐτῇ ἀγία ἐκτίσει, καὶ καταδέξασθαι καὶ πρὸς, καὶ συμψήφους εἶμι τῇ αὐτῇ θεοσεβείᾳ.

Φανίας ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρπάσων τῆς Καρίας εἶπε· Κατὰ τὸ ἐκτεθειμένον τὸ ἐπουραίου πίστεως τὸ ἐκτεθειμένον παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἡραφείστων δέκα ἐκ τῶν ἐκείνων καὶ τῶν Νικαίων, ἐκ τῶν ὑπαναγνωθεύσων ἡμῖν ἐπισκόπων παρὰ τῶν ἀγιοτάτου ἐξ ἐκείνων ἐπισκόπου ἐκ κοινῆς πατρὸς ἡμῶν Κυελλου, τῆς ἡραφείσας τῶν διλαβεσάτων ἐπισκόπων Νεστόριον, ὁμοθυμάμον οὔσαν τῇ τῶν ἀγίων πατέρων πίστι, τὰ αὐτὰ φρενεῖν ὁμολογῶ ἐξ οὐκ ἀποδέξασθαι.

Προμάχος ἐπίσκοπος Ἀλίνδων τῆς Καρίας εἶπε· Γινώσκων καὶ αὐτὸς συμφωνῶ ἐπὶ τῶν ἐπισκόπων τῶν ἀγιοτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν ἐξ ἐκείνων ἀρχιεπισκόπου Κυελλου τῇ ἐκτεθείσῃ πίστι παρὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων ἀγιοτάτων ἐξ ἐκείνων ἐπισκόπων ἡμῶν ἐκείνων, τὰ αὐτὰ πρὸς, καὶ φρενῶν, καὶ οὐκ ἀποδέξασθαι.

Σαῖδας ἐπίσκοπος Φαινῶν τῆς Σαλαυταρίας Παλαστίνης εἶπε· Συμπάσασθαι τῇ ἐπιστολῇ τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ἀγιοτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κυελλου.

ANNO CHRISTI 431.

λου, γνώσκων σύμφωνον τῆς τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων, καὶ τὸ πρὸς πρὸς καὶ φρονῶ καὶ τοῖς κατατεθείσι ᾧ τὰ ὅσα ἑαυτῶν καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν Ιουβενάλιου, συναδουσι τῆς τῆς πατέρων ἐκείνων, συμφωνήζομαι καὶ συναμνά.

* Σέβριον
Σενεκίου ἐπίσκοπος πόλεως Κοδριάς εἶπε· Κατὰ τὸ ὁμοδοξίαν πρὸς τὸν ἀγίων πατέρων ἡμῶν τῆς τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, τῆς Νικαίαν πνεύματος ἀγίου πεπληρωμένων καὶ μὲν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, πρὸς τὴν αἰσχροδοξίαν ἡμῶν, πρὸς καὶ συναμνά.

Ιωάννης ἐπίσκοπος Ηφαίστου Αὐγουσταμηνικῆς εἶπε· Τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης ᾧ τὰ ἀγίων συνόδου, τῆς συγκροτηθείσης ᾧ τὰ ἀγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν ὁμοδοξίαν Νεστόρου γραφείσης παρὰ τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου, μὲν ἐξουσιῶν τῆς διδούσας, καὶ μὲν πρὸς ἐν διαφόροις συλλαβαῖς, πάντας ἀγῶν συνήδημα, ἐκ συνδοξάξω, καὶ συλλῶ ὁμοδοξίαι, χάριτι τῆς ἀγίας τετρακίδος.

* Γραελλίαν
Αθανάσιος ἐπίσκοπος Παργαίου εἶπε· Κατὰ τὸ αὐτὰ συλλαβαῖς, καὶ συναμνά τῆς ὁρθῆς πίστεως τῆς πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τῆς δευτεροεπιστολῆς.

* Διόσκωρον
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀσπόνων πόλεως Αἰγύπτου εἶπε· Πολλῶν ἐπιστολῶν οὐσαν πρὸς συμφωνίαν τῆς πίστεως, τῆς τε διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῆς θεοσεβεστάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου

rillo editæ, illam fidei expositæ a sanctis & diuinis patribus qui Nicææ cõuenerunt, consonam agnoscens, ita credo & sentio. lis quoque assentior & subscribo, quæ a sacratissimo piissimoque episcopo nostro Iuuenali deposita sunt, cum patrum expositioni consona existant.

Senecio episcopus Codriæ dixit: Iuxta fidem a trecentis decem & octo sanctis patribus nostris, Spiritu sancto afflatis, in ciuitate Nicæna definitam; tum iuxta epistolam quoque sanctissimi Deoque deuotissimi patris nostri Cyrilli modo recitatam, credo & subscribo.

Ioannes Hephæsti Augustamnicæ prouinciæ episcopus dixit: Cum fides per sacram sanctorum patrum Synodum in Nicæna ciuitate quondam congregatam, explanata; sanctissimique ac Deo deditissimi patris nostri & episcopi Cyrilli epistola ad religiosissimum Nestorium perscripta eadem sententiam, eademque, diuersis licet syllabis & dictionibus, fidem contineant; ego quoque utriusque subscribo, idemque cum illis sentio, & sanctæ trinitatis gratia munitus ætatem in illis transigere exopto.

Athanasius Paraliorum episcopus dixit: Et ego quoque eadem pono, affirmoque, & cum recta fide patris nostri Cyrilli archiepiscopi consentio.

Eusebius episcopus Aspronorum ciuitatis Ancyra dixit: Cum perspiciam, inter fidem per piissimi Deoque dilectissimi patris nostri & episcopi Cyrilli episto-

Iam explanatam, & fidem Nicææ quondam a sanctis patribus editam, summam concordiam intercedere, assentior & recipio, eademque cum illis credo, sentio, & doceo.

Theon episcopus Sethroeti dixit: Sanctissimi archiepiscopi nostri Cyrilli epistolæ, quod fidei a sanctis patribus olim Nicææ congregatis expositæ consona doceat, subscribo.

Daniel Darnensium episcopus dixit: Sanctissimi Deoque deuotissimi patris nostri Cyrilli epistolæ iam recitatæ, quod fidei sanctorum patrum Nicæanorum consona exponat, assentior.

Macarius ciuitatis Antei episcopus dixit: Quando eamdem Spiritus sancti gratiam in fidei symbolo a sanctissimis Nicænis patribus exposito, & in sanctissimi sacratissimique archiepiscopi Cyrilli epistola comperio, suspicio & veneror vtrumque, optoque eamdem custodire, regentem & saluantem hominum genus.

Sosipater Septimiacæ episcopus dixit: Prolixo elaboratoque fermone egregia sanctorum patrum miracula recensere, non est meæ facultatis, sed alterius cuiuspiam amplissima eruditione cumulati. Ceterum cum epistola sanctissimi, Deoque dilectissimi patris nostri & archiepiscopi Cyrilli ad Nestorium perscripta, & coram hic recitata, doctrinam Synodo trecentorum decem & octo patrum apud Nicæam quondam celebratæ consonam contineat, hoc ipsum ego sentio, & confirmo quod sancti patres senserunt & crediderunt.

κὶ σιωπῶν, καθὼς κὶ ὁ πατέρες ἡμῶν ὁ ἅγιοι ἐδεδίξασαν κὶ ὀπίσθυσαν.

Σαμυήλ

Κυελλου, τῆς τε ᾧδᾶ τῆς ὁσίως ἁγίων πατέρων πάλαι ἐκπεθείσης, σιωπῶν, καὶ ἐξομα, καὶ αὐτὰ πᾶσι πᾶσι, κὶ τὰ αὐτὰ δὲ δέξασω, καὶ διδάσω.

Θέων ὀπίσκοπος Σέθροῦτου εἶπε· Σιωπῶν τῆς ὀπίσκοπῆς τῆς ἁγίων πατέρων ἐξομασκόπου ἡμῶν Κυελλου, σιωπῶν ἐκπεθείσης τῆς πᾶσι τῆς ἐκπεθείσης παρὰ τῆς καὶ καιροῦ σιωπῆς ἐκπεθείσης ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ.

Δαμιῆλ ὀπίσκοπος Δάρνοιος εἶπε· Σιωπῶν τῆς ἀγνωθείσης ὀπίσκοπῆς ᾧδᾶ τῆς ἁγίων πατέρων κὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Κυελλου, σιωπῶν ἐκπεθείσης τῆς πᾶσι τῆς ἁγίων πατέρων ἡμῶν τῆς ἐν Νικαίᾳ.

Μακάριος ὀπίσκοπος Αντέου εἶπε· Εὐερον τὴν αὐτῶν ἁγίων πατέρων χάριν ἐκπεθείσης ᾧδᾶ τῆς ἁγίων πατέρων ἐν Νικαίᾳ πᾶσι, ἐν τῆς ὀπίσκοπῆς ἁγίων πατέρων κὶ ὁσίως πατρὸς ἐξομασκόπου Κυελλου, διαμαρτῶν κὶ ἐμμένων, καὶ ἐξομασκόπου ταύτων διατηρεῖν κωβερῶσαν κὶ ἐκπεθείσης τῆς ἀγνωθείσης ἁγίων πατέρων.

Σωσίπατρος ὀπίσκοπος Σεπτιμιακῆς εἶπε· Τὸ μὲν πολὺ καταπλάσσει λόγον, κὶ ὅξει πᾶσι τὰ διαμαρτῶν τῆς ἁγίων πατέρων, ἐκ ἐμῶν ἀπὸ ἐμῶν, ἀλλ' ἐτέρου λόγου ἀγνοῦντος μερίστω πᾶσι δόξω. ἀγνωθείσης πᾶσι τῆς ὀπίσκοπῆς τῆς ἁγίων πατέρων καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐξομασκόπου Κυελλου, τῆς ἁγίων πατέρων παρὰ Νεστόριον, κὶ σιωπῶν ἐκπεθείσης τῆς πᾶσι τῆς ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ πόλιν, οὐτὼ καὶ δέξασω.

ANNO CHRISTI 431.

Σαμουήλ Ἐπίσκοπος Δύσθεως Πενταπόλεως εἶπε· Σύμφωνα πρὸς τοὺς ἁγίους πατέρας τοῦ καὶ πρώτου Νικαίου συνέδου συνελθόντων, καὶ οὕτως καὶ πρὸς τοὺς ἐπακούσας καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου πατρὸς τοῦ Θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου.

Στρατήγιος Ἐπίσκοπος Ἀφρικίδος ἐπαρχίας Αὐγυσταμνικῆς εἶπε· Σύμφωνα καὶ ὁμότερα τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν τῶν τελαχοσίων δεκά καὶ ὀκτώ Ἐπισκόπων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνεδρουσάντων ἀπεχρυσῆς τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ὑποαναγνωθείσης τοῦ ἁγίου πατρὸς τοῦ Θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, τῆς γραφείσης πρὸς τὸν Ἐπιβλέποντα Νεστέριον, ἀναγκαίως ἐφρόνησα καὶ φρονῶ, καὶ Ἐπιστάτω καὶ πρὸς τὸν καὶ ταύτη τῆς πρὸς παραμύθω χάριτι τοῦ ἁγίου τελαχίου, καὶ ταύτης τῆς ἁγίας Θεοφιλοῦς συνέδου.

Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Νεαποπόλεως ἐπαρχίας Ἀρκαδίας εἶπε· Ἀπεδέξαμην τὴν Ἐπιστολὴν συμφωνοῦσαν τῆς πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ καὶ ταύτην πρὸς τὸν ἐννοῶ.

* κατ' αὐτὸν

Μαξιμος Ἐπίσκοπος Ἡλιουπολιτῶν ἐπαρχίας Αὐγυσταμνικῆς εἶπε· Ἀπεδέξαμην τὴν Ἐπιστολὴν τοῦ ἁγίου πατρὸς τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Κυρίλλου, ὁρῶν οὕτως, καὶ σύμφωνον τῆς τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ πρὸς τὸν.

* ὁμοῦ

Γαῦλος Ἐπίσκοπος Φλαβωνίας εἶπε· Μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διαλάμπουσαν πίστιν, ἠκούσαμεν μὲν πάλαι διὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, νῦν δὲ καὶ διὰ τῆς μεγάλης ταύτης συνέδου ἐκ τῆς συμφωνοῦσης Φανείσης, καὶ

* συμφωνοῦσαν

ὁδοῦ ἐκ τῆς συμφωνοῦσης Φανείσης, καὶ

Samuel Dythensis Pentapolis episcopus dixit : Nihil a sanctis patribus, qui apud Nicæam quondam conuenerunt, diuersum credo: auditaque sanctissimi patris & archiepiscopi Cyrilli epistola, illius sententiam & fidem admitto.

Strategius Athribidis prouinciae Augustamnicae episcopus dixit : Quandoquidem epistola sanctissimi piissimique archiepiscopi Cyrilli iam ad reuerendissimum Nestorium perscripta, & modo relecta, ea complectitur & profitetur, quæ cum fide & doctrina sanctorum patrum nostrorum olim Nicææ congregatorum per omnia consentiunt; necessario quod illa sentit & credit, ego quoque credo & sentio, credidique & sensi : atque in hac fide, sanctæ trinitatis, sacræque huius Deo dilectæ Synodi gratia & auxilio, constanter permanco.

Eusebius Nilopolis prouinciae Arcadiae episcopus dixit : Epistolam utpote fidei sanctorum patrum consonam recepi, & iuxta illius sententiam credo.

Marinus Heliopolis prouinciae Augustamnicae episcopus dixit : Epistolam sanctissimi archiepiscopi nostri Cyrilli amplexus sum, ut quæ & vera doceat, & sanctorum patrum Nicænorum fidei consentiat.

Paulus Flauonenis episcopus dixit : Vnam dumtaxat illustrem fidem, quæ olim quidem per sanctos patres apud Nicæam congregatos exposita est; nunc vero & per hanc magnam concordemque Synodum recitata, & per sanctissimi patris nostri Cyrilli

ὁδοῦ ἐκ τῆς συμφωνοῦσης Φανείσης, καὶ

epistolam fufius illuftriusq; prædicata est, credo, & huic vni adhæreo; per quam etiam salutem me consecuturum confido, dum ipsam in Christo profiteor.

Metrodorus Leontorum episcopus dixit: Quoniam quidem sancta fides a sanctis patribus qui in ciuitate Nicæa conuenerunt, exposita, & epistola sanctissimi piissimiq; patris & archiepiscopi Cyrilli pridem ad religiosissimū Nestorium perscripta, & paulo ante hic relecta, diuerfis dictionibus vnam eandemq; fidei sententiam complectuntur; necessario & ego quoque huic subscribo, & sanctæ trinitatis gratia eadem credo, profiteor, ac teneo.

Theopemptus Cabasorum episcopus dixit: Superuacaneum est ab Ægypti episcopis rectæ fidei rationem exigere. Nulli enim dubium est, quod fidem a sanctissimo sacratissimoque archiepiscopo & patre nostro Cyrillo expositam sequimur & amplexamur, quæ sanctorum patrum fidei concordat.

*Heraclæ

Heraclides * Heracleensium Arcadiæ episcopus dixit: Cum sanctorum patrum nostrorū olim apud Nicæam congregatorum fides, & sanctissimi Deoque amantissimi archiepiscopi & patris nostri Cyrilli epistola vnam eandemque fidem cōcordi consensu profiteantur & prædicent; ego qui in ea ipsa fide natus & educatus sum, per sanctæ trinitatis gratiam semper in eadem hac fidei sententia perseuerare desidero.

Sabinus Panis prouinciæ Thebaidis episcopus dixit: Posteaquā

παντός τ' αὐτῆς ἀρχομαι γνώμης ἐστίν, χάριτι τ' ἀγίας τετραδίου.

Σαβῖν ὁ ἐπίσκοπος Γανός ἐπαρχίας Θεβαϊδῶν εἶπε· Τῆς πί-

πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου λαμπερῶ-
τερῶ κηρυχθεῖσαν, ἔχω, καὶ πισ-
τεύω, καὶ ταύτῃ συνήθεμαι, δι-
ὅτι ἡς σώζεσθαι καὶ πιστεύω, ὁμολογῶν
αὐτῶ ἐν Χριστῷ.

Μητρόδωρος ὁ ἐπίσκοπος Λεόντων
εἶπε· Τῆς ἀγίας πίσεως τῆς ἐκτεθεί-
σης παρὰ τῶ ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν
τῇ Νικαίῳ, καὶ τῇ νυκτὶ ἀναγνωθείσης
ἐπιστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλε-
στάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυ-
ρίλλου, τῆς γραφείσης πάλαι πατρὸς
τοῦ θεοσεβέστατου Νεστορίου, μίση
ἐχουσῶν πίστιν ἐδιδόσαν ἐν διαφο-
ροῖς συλλαβῆς, ἀναγκάτως ἐγὼ
ταύτῃ συνήθεμαι, τὰ αὐτὰ πιστεύων,
καὶ ὁμολογῶν, καὶ συνομολογῶν, χα-
ριτι τῆς ἀγίας τετραδίου.

Θεόπεμπτος ὁ ἐπίσκοπος Κα-
βάσου εἶπε· Περιττὸν ἐστὶν ἀπὸ
Αἰγυπτίου ἐπισκόπου τῶ πατρὸς τῆς ὁ-
ρθῆς πίσεως ἀπαυτεῖσθαι λόγον. πάν-
τως ἀπιστοῦσιν, ὅτι τῇ πίστι τῇ ἐκτε-
θείσῃ παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσι-
ωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἐ ἀρχιεπισκόπου
Κυρίλλου ἑξακολουθοῦμεν, καὶ συνα-
νοδοῦμεν, συμφώνως οὕτως τῇ ἀγίῳ
πατέρων πίσεως.

Ἡρακλείδης ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἡ-
ρακλεωτῶν Ἀρχαδίας εἶπε· Τῆς πί-
σεως τῆς ἀγίων πατέρων ἡμῶν, τῆς
συναχθέντων πάλαι ἐν τῇ Νικα-
ίῳ, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου
καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ
ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, μίση
σύμφωνον κηρυττουσῶν καὶ ὁμολο-
γουσῶν πίστιν, ἀναγκάτως ἐγὼ πα-
χθεὶς καὶ γραφείς ἐν αὐτῇ, μέλει

ANNO CHRISTI 431. πάλι

σεως τῆς ἁγίων πατέρων τῆς ἐκτεθείσης ἐν τῇ Νικαίῳ πάλαι, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς θεοσεβείας τοῦ καὶ βλαβεράτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου σύμφωνον ἐχούσης πλὴν πίστιν, ταύτη καὶ γὰρ ἀναγκαίως σωπείδεται χεῖρι τῆς ἁγίας τετραδός.

* Ηρακλῆος ἐπ. Ταμιαθῶν

* Ηρακλῆτος Ἐπίσκοπος Ταμιαθῶν εἶπεν· Οὐδέμιαν ᾠραμαγλῶ ἐχούσης τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἁγιωτάτου καὶ θεοσεβείας τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ δεξιόσκοπου Κυρίλλου πατρὸς πλὴν ἐν τῇ Νικαίῳ πάλαι ἐκτεθείσει πίστιν περὰ τῆς ἁγίων πατέρων, ἀναγκαίως ταύτη καὶ γὰρ σωπείδεται χεῖρι τῆς Χειρὸς.

* Ελεαρχίας

Ἰσαὰκ Ἐπίσκοπος * Ελεαρχίας εἶπεν· Ομοιογῶν πλὴν αὐτῶν ἐστὶν συμφωνίαν ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς ἁγίων πατέρων, καὶ ἐν τῇ Ἐπιστολῇ τῆς ἁγιωτάτου Κυρίλλου, ἢ καὶ γὰρ ἀναγκαίως σωπείδεται χεῖρι τῆς Χειρὸς.

* Σωδ.

Εὐπύριος Ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως τῆς Ἀσίας εἶπεν· Ἐκ νέας ἡλικίας καὶ δὲ τῆς Ἐπιστολῆς, ἢ δὲ ἐν Ἰερινίδημιν ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς δεξιόσκοπου Κυρίλλου, τῆς δεξιόσκοπου βλαβεράτου Νεστορίου. σύμφωνον γὰρ ὑπάρχει τῇ ἐκτεθείσει πίστιν τῆς τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ τῆς σωελθόντων ἐν τῇ Νικαίῳ καὶ οὕτω πίστεω, καὶ δὲ καὶ ἅγιοι πατέρες ὡς ἐδεδυντο ἐν ταύτῃ τῇ μεγάλῃ συνόδῳ.

Ἀδελφίος Ἐπίσκοπος Σάειος εἶπε· Τῆς πίστεως τῆς ἁγίων πατέρων τῆς ἐκτεθείσης ἐν τῇ Νικαίῳ πάλαι, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς θεοφιλέστατου καὶ βλαβεράτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου σύμφωνον ἐχούσης πίστιν, ταύτη καὶ γὰρ ἀναγκαίως σωπείδεται χεῖρι τῆς ἁγίας τετραδός.

Concil. Tom. 5.

sanctorum patrum fides in ciuitate Nicæa olim exposita, & religiosissimi Deoque deuotissimi patris nostri Cyrilli epistola vnâ eademque fidei doctrinam continent; sanctæ trinitatis gratia nixus non possum equidem huic non subscribere.

Heraclitus Tamiathensis episcopus dixit: Cum inter sanctissimi reuerēdissimi que archiepiscopi & patris nostri Cyrilli epistolam, & fidem a sanctis patribus Nicææ olim expositam nulla omnino differentia sit, per Christi gratiam ego quoque necessario huic assentior.

Isaac Elearchiæ episcopus dixit: In sanctorum patrum symbolo, & sanctissimi Cyrilli epistola eundem fidei sensum agnosco; cui proinde per gratiam Dei ego quoque subscribere necesse habeo.

Eutychius Theodosiopolis Asiæ episcopus dixit: Ex religiosissimi archiepiscopi Cyrilli epistola ad piissimum Nestorium scripta nihil alienum ab ea fide accepimus, quam ab incunte ætate imbibimus. Nam fidei a trecentis decem & octo patribus Nicænis editæ vnde quaque consona comperitur, & ita credo, quemadmodum sancti patres in magna hac Synodo exposuerunt.

Adelphius Saensium episcopus dixit: Cum sanctorum patrum fides quondam apud Nicæam explanata, & Cyrilli religiosissimi & piissimi patris nostri epistola vnâ eademque fidei doctrinam profiteantur; per sanctæ trinitatis gratiam ego quoque huic consentire debeo.

Rhodon Palæropolis Asiae episcopus dixit: Quando Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi epistola a sanctis patribus Nicænis nihil omnino discrepat, ego ipse quoque, hoc est, secundum fidem ab illis expositam, credens subscribo.

Nestorius Sionis prouinciæ Asiae episcopus dixit: Sanctorum Nicænorum patrum expositio nem complectens, quodque illi professi sunt, firmiter tenens, & Deo deuotissimi episcopi Cyrilli epistolam ab illorum doctrina minime recedere deprehendens; ei quoque non secus atque sanctorum patrum expositioni adstipulator, & quod vitæ temporis mihi reliquum est, hoc per Christi gratiam in hac ipsa fide transigere vehementer cupio.

Anderius episcopus ciuitatis Cherronesi prouinciæ Cretæ dixit: Sanctorum patrum fides, qui apud Nicæam aliquando conuenerunt, perinde ac preciosum quoddam vnguentum per Cyrilli sanctissimi piissimique patris nostri epistolam adaperitum maiori fragrantia nos affecit. Quare & ego eundem fidei sensum, eandemque mentem obtinenti subscribo, & ita credo, & in hac vita perpetuo perseuerare desidero.

Paulus episcopus ciuitatis Lampæ prouinciæ Cretæ dixit: Cum audiuerim & inuenerim epistolam sanctissimi & Deo dilectissimi episcopi Cyrilli consonam expositæ fidei patrum qui conuenerunt in ciuitate Nicæna, ei assentior, atque ita credo, & cupio in ea fide perpetuo permanere.

του κ̅υ̅ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ταύτην σιωπῆδεμαί, & οὕτως πισθῶ, κ̅υ̅ ἄρῳμαι μέλει παντός ἐν ταύτῃ τῇ πίστι διαμείναι.

Ρόδων Ἐπίσκοπος Παλαμῶν πό-
λειως τῆς Ἀσίας εἶπεν· Οὐδὲν ἀπα-
δύσης τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου &
ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου τῆ
ἀγίων πατέρων τῶν σιωελθόντων ἐν
τῇ Νικαέων πόλει, κ̅υ̅ αὐτὸς οὕτω πι-
σθῶν κ̅υ̅ ἄρῳμαι κ̅υ̅ τὴν ἐκτεθεί-
σαν παρ' αὐτῶν πίστιν.

Νεστόριος Ἐπίσκοπος Σιών τῆς
Ἀσίας εἶπε· Κατὰ τὴν ἐκδοκὴν τῶν
χρυσόβουλων παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων
ἐν Νικαία πισθῶσας κ̅υ̅ αὐτὸς, κ̅υ̅
οὕτως ἔχων, ἄρῳμαι σιωπῆδεμαί κ̅υ̅ τὴν
Ἐπιστολὴν τοῦ ἐξοφιλῆ-
στάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου ἐπι-
τη τῇ πίστι κ̅υ̅ ἐκδέσθαι τῶν ἀγίων πατέ-
ρων κ̅υ̅ αὐτὸς σιωπῆδεμαί, κ̅υ̅ ἄρῳ-
μαι ἐν ταύτῃ τῇ πίστι ὡς
* διαβιῶναι τῆς ζωῆς μου χρόνον χα-
ρεὶ τῆς Χριστοῦ.

Ἀνδρείος Ἐπίσκοπος Χερρόνη-
σου πόλεως ἐπαρχίας Κρήτης εἶπεν·
Ὡσπερ μύρου πολυήμου τῆς πίστεως
τῶν ἀγίων πατέρων τῶν σιωελθόντων
ἐν τῇ Νικαέων ἀνεωχθείσης, Ἐπι-
πλεῖ ἡμᾶς βῶδιασε διὰ τῆς Ἐπι-
στολῆς τῆς ἀγιωτάτου κ̅υ̅ θεοσεβει-
του πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, συμ-
φωνα κ̅υ̅ ὁμόδοξα ἐχούσης. κ̅υ̅ αὐ-
τὸς ταύτην σιωπῆδεμαί, κ̅υ̅ οὕτω πι-
σθῶν ἄρῳμαι πάντα τῆς ζωῆς
μου χρόνον.

Παῦλος Ἐπίσκοπος πόλεως Λάμ-
πης ἐπαρχίας Κρήτης εἶπε· Τῆς τῶν
ἀγίων πατέρων τῶν σιωελθόντων ἐν
τῇ Νικαέων πόλει ἐκτεθείσης πίστεως
ὁμόφωνον & ὁμόδοξον ἐπακούσας
τε & ἄρῳμαι τῆ Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτά-

ANNO
CHRISTI
451.

*al. ó. ó. ó.
μήλας

Ζηνοβίου Ἐπίσκοπος πόλεως Κνωσῶν ἐπαρχίας Κρήτης εἶπε· Φανεραῖς οὐσίς τῆ ὀρθοδοξοῦ πίστεως τῶν ἀγίων πατέρων τῶν σωζομένων ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει ὁμοδόξου τε καὶ ὁμοφώνου τῆ ὀρθῶς τότε τῶν πῖστιν ἐκκλησιῶν Φανερωθείσης ἡμῖν καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς ἁγιοτάτου πατρὸς καὶ Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ταύτην σωπείμα καὶ σωμνωῶ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πίστι ἀρχομαι διαμείναι.

Μακρίνου Ἐπίσκοπος Μετλητῶν τῆ Αἰγυπτίου εἶπε· Τῆς Ἐπισκοπῆς ἀναγνωθείσης τῆ ἁγιοτάτου δεχρεποσκοπέ ἡμῶν Κυρίλλου, συμφώνως τῆ ἐχούσης τῆ ἐκτεθείσης πίστεως διὰ πνεύματος ἁγίου παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαίᾳ σωζομένων, σωπείμα τῇ ὁμοπιστίᾳ, ἐκ ἄλλως ἐχόντος τῆ δογματός, ἀλλ' ὡς περ εἶπον, τῆς παραδοθείσης τῆ τῆ θεοῦ ἁγιοτάτη ἐκκλησίᾳ παρὰ τῶν ἁγιοτάτων πατέρων πίστεως συμφωνούσης.

Λαμπέτιου Ἐπίσκοπος Κασίου ἐπαρχίας Αὐγουσταμνικῆς εἶπε· Σωπείμα τῇ Ἐπισκοπῇ τῇ ἁγιογνωθείσῃ τῆ ἁγιοτάτου δεχρεποσκοπέ ἡμῶν Κυρίλλου, συμφώνως οὐσί τῇ ἐν Νικαίᾳ σωζομένῃ, καὶ τῇ ἐκτεθείσῃ πίστι ἡμῶν ἀγίων πατέρων.

Μακεδονίου Ἐπίσκοπος Ξοείας εἶπε· Κατὰ τὸ σήμερον ἀναγνωθείσαν ἡμῖν τῆ ἁγίας συνόδου τῆ ἐν Νικαίᾳ γενημένης παρὰ τῶν ὁσιοτάτων πατέρων ἡμῶν πῖστιν, ἐπὶ γε μὴν καὶ ταύτῃ πεσομῆρου τῆ ἁγιοτάτου ἡμῶν δεχρεποσκοπέ Κυρίλλου, ὡς ὁμοδόξου αὐτῇ περὶ τῆ ταύτη καὶ τῶν σωμνωῶ, καὶ πειθῶ ἐν ὅσῳ ζῶ, καὶ οὕτω διδάσκων δεδίδαγμα.

Αμμωνίου Ἐπίσκοπος πόλεως Βούτου εἶπε· Συμφωνῶ τῇ ἁγία συνόδῳ

Zenobius episcopus ciuitatis Gnossi prouinciæ Cretæ dixit : Cum orthodoxa sanctorum Nicænorū patrum fides nulli non sit manifesta, & planum nobis factū sit, sanctissimi patris & episcopi Cyrilli epistolam cum iis exacte congruere, qui fidem per id tempus recte exposuerunt ; equidem libenter huic adstipulor subscriboque, & in hac fide perseuerare concupisco.

Macarius Metelitarum Ægypti episcopus dixit : Quia recitata Cyrilli sanctissimi archiepiscopi nostri epistola fidei per Spiritum sanctum a sanctis patribus apud Nicæam expositæ non repugnat, illiusque doctrina a fide sanctissimæ Dei ecclesiæ a sanctissimis patribus tradita nihil dissentit, sed eidem per omnia, vt modo aiebam, consentit ; ego quoque huic fidei accedo.

Lampetius Cassii prouinciæ Augustamnicae episcopus dixit : epistolæ sanctissimi archiepiscopi patris nostri Cyrilli iam recitata adstipulor, vt quæ Synodo Nicænae, & fidei a sanctis patribus expositæ per omnia consentiat.

Macedonius Xoensium episcopus dixit : Iuxta fidem sanctæ Synodi Nicænae per sacratissimos patres nostros celebratæ hodierno die recitatam, nec non per sanctissimum archiepiscopū nostrum Cyrillum idem sentientem confirmatam, ego quoque credo ; huic fidei, dum uiuo, semper adhæreo, & hanc docere doctus fui.

Ammon episcopus ciuitatis Buti dixit : Sanctæ Synodo apud

Nicænam ciuitatem a sanctis patribus olim celebratæ assentior: adstipulor etiam sanctissimi archiepiscopi nostri Cyrilli epistolæ, ad vltimum vsque vitæ meæ diem hanc fidem seruaturus.

Ammonius Panephyfi Augustamicæ prouinciæ episcopus dixit: Fidei trecentorum decem & octo episcoporum infisto, assentiorque: Cyrilli quoque archiepiscopi sanctissimi epistolæ ad Nestorium scriptæ, quod a sanctorum patrum doctrina minime dissentiat, subscribo, & sic credo, atque in hac fide decedere cupio.

Alypius Selæ prouinciæ Augustamicæ episcopus dixit: Sanctissimi & religiosissimi patris nostri archiepiscopi Cyrilli epistolam, quam ad piissimum Nestorium perscripsit, audiui: & hæc est consona fidei a sanctis & diuinis patribus expositæ. & ego quoque ita credo; huic orthodoxæ fidei inhæreo; sicque ex hac vita migrare, Christi que tribunali fisti percupio.

Perrebius Theffallicorum saltuum episcopus dixit: Fidem per sanctos patres apud Nicæam editam, vt stabilem immotamque legem complector. Complector etiam Cyrilli sanctissimi episcopi fidem per epistolam tamquam fidam fidei Nicæanæ interpretem explanatam, sicuti sancti patres qui ante me dixerunt, deposuere.

Philumenus episcopus ciuitatis Cinnæ prouinciæ Galatiæ, dixit: Cum sanctissimi Deoque deuotissimi episcopi Cyrilli epistolam, fidei a trecentis decem & octo sanctis patribus Nicææ con-

τῆ καὶ Νικαίου ἡμετέρας ἀ-
ρίων πατέρον, καὶ τῆ ἐπιστολῆ τῶ ἀ-
νωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Κυ-
ελλου, καὶ αὐτὸς συνβουλεύσας τῶ
πῶ διαφυλάξαι μέγιστος ἐχθρῶν
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἀμμωνίου ὁ ἐπίσκοπος πόλεως
* Πανεφύσου ἐπιστολῆς Αὐγουσταμιν-
κῆς εἶπε: Ταύτῃ τῇ πίστι καὶ πιστώ καὶ
ἐμμένω τῶ τελακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ
ἐπισκόπων καὶ τῆ ἐπιστολῆ τῆ γραφεί-
σῃ πρὸς Νεστόριον ἀπὸ τῶ ἀνωτά-
του ἀρχιεπισκόπου Κυελλου συν-
βουλεύσας, συμφώνως οὕτως τῶ ἀρίων
πατέρον καὶ οὕτως πιστῶ, καὶ ἐν αὐ-
τῇ ἀποθανεῖν βούλομαι.

Ἀλύπιος ὁ ἐπίσκοπος Σέλης ἐπισ-
τολῆς Αὐγουσταμινικῆς εἶπε: Ἐπίκου-
σα τῆς ἐπιστολῆς τῶ ἀνωτάτου καὶ Θεο-
φιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκό-
που Κυελλου, τῆ γραφείσῃ πρὸς
Νεστόριον ὁ βίβλα βέβαιον: καὶ αὐτῇ
ἔστι συμφώνως ἡ ἐπιστολῆ τῆ ἐκτεθείσῃ
πίστι παρά τῶ ἀρίων καὶ θεοφόρον πι-
τέρον καὶ οὕτως πιστῶ καὶ τῆ ὀρ-
θοδόξῳ ταύτῃ πίστι, καὶ βούλομαι τῶ
δαί δε βίον καταλάσσειν, καὶ τῶ βήματι
τῶ Χριστοῦ ἀδραστεῖν.

Περρέβιος ὁ ἐπίσκοπος τῶ Θεσσαλι-
κῶν σαλπῶν εἶπε: Ἀρραγοῦ καὶ ἀλι-
νοῦ ἕως τῶ ἐκτεθείσῃ ἐν Νικαίᾳ πί-
σεως παρά τῶ ἀρίων πατέρον, καὶ τῶ
σύμφωνον ταύτῃ δι' ἐπιστολῆς ἐκτε-
θείσῃ πίστι ἀπὸ τῶ ἀνωτάτου ἐπισκό-
που Κυελλου ἐργῶ, κατὰ καὶ οἱ πρὸ
ἡμῶν πάντες ἀρίων πατέρες κατέδειπον.

Φιλομένου ὁ ἐπίσκοπος πόλεως
Κίνης τῆς Γαλατίας εἶπε: Συμφών-
ως τῆ ἐκτεθείσῃ τῆς πίσεως τῶ τελακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἀρίων ἐπισκόπων

ANNO
CHRISTI
431.

ἦν καὶ Νίκαιαν, σωπίδεμαί αὐτοῖς, καὶ πσιβίω, καὶ αὐτοῖ τε Ἰξένου. Ὁ ἄγιοι πατέρες, καὶ ἡ Ἐπιστολὴ τῆς ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρέλλου ἀειέχθ.

Ερμολόγος ἐπίσκοπος Ρινοκουρούρων εἶπεν. Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνύμα ἄγιον, τὸ, τε τοῖς πατέροι τοῖς ἐν Νικαίᾳ ἐνηχῆσαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ τὸ ἐν τῇ ψυχῇ καὶ γλώττῃ τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, τῆς τῶν Ἐπιστολῶν ἰσαγορεύσαντων ἀπὸς διόρθωσιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς θεοσεβείας του Νεστορίου ἐπὶ ἐκκλησίας μὴ κελως λεχθέντων. διὸ καὶ τῶν συμφωνίαν θαυμάσας, σύμφωνα καὶ αὐτὸς τῇ τῶν πατέρων δόξῃ ἡγήσθη, τὰ αὐτὰ τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ καταπίδεμαί.

Εὐόπιος Ἐπίσκοπος Πτολεμαίδος τῆς Πενταπόλεως εἶπε. Τεθαύμακα τῶν συμφωνίαν τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, τῆς ἀπὸς τῆς θεοσεβείας του Νεστορίου ἀπὸς διόρθωσιν ἡμῶν ἐκ ὁρθῶς εἰρημῶν γραφείσας, καὶ τῆς συμβόλου τῆς ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτων καὶ θεοσεβείων πατέρων ἡμῶν τῆς ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων καὶ καὶ μηδὲν ἐν αὐτῇ ἐνηλλαζμένον συνιδῶν, σωπίδεμαί καὶ πάσης τῆς συνόδου τῶν συμφωνῶν τῶν ὁρθῶς ἐχούσης πίστεως.

Φοιβάμμων ἐπίσκοπος Κοπιδῆς Θεβαϊδῶν εἶπεν. Ὁμοθυμαμί ἡ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ τῆς ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρέλλου τοῖς ἐκτεθεῖσι δόγμασι παρὰ τῇ ἐν τῇ Νικαίᾳ συνόδῳ, ἐν μηδὲν ἀπάρδουσα ἀπὸς διόρθωσιν ἡμῶν τῶν ὁρθῶς δόξαν,

gregatis expositæ concordem consonamque deprehendam, ego quoque utrisque subscribo; nec diuersum ab eo quod sancti patres exposuerunt, & sanctissimi episcopi Cyrilli epistola continet, credo.

Hermogenes Rhinocurorum episcopus dixit: Vnus & idem est Spiritus, qui patres Nicænos olim de fide instituit, & qui sanctissimi sacratissimi que patris & archiepiscopi Cyrilli animam & linguam mouit, dum per epistolam ea emendare studet, quæ a religiosissimo Nestorio publice pro concione minus recte dicta fuerant. Quamobrem vtriusque consensionem admirans, sanctorumque patrum sententiæ accedens, eadem cum sacra hac Synodo pono affirmoque.

Euoptius episcopus Ptolemaidis Pentapoleos dixit: Maiorem in modum admiro concordiam inter sanctissimi piissimique patris nostri & archiepiscopi Cyrilli epistolam, quam, dum reuerendissimum Nestorium ab erronea prauaq; doctrina ad rectam viam reuocare nititur, ad illum perscripsit, & symbolum per sanctissimos & religiosissimos patres nostros in Nicæa ciuitate congregatos editum. Cum ergo illa nihil differre deprehendam, ego quoque cum vniuersa Synodo consensionem rectæ fidei annuo.

Phoebammon Copti Thebaidis episcopus dixit: Quoniam quidem epistola sanctissimi patris nostri Cyrilli iam recitata dogmatibus in Synodo Nicæna editis ita consentit, vt in nullo ab illis dissentiat, ad orthodoxorum dire-

* καὶ αὐτῶν

* τῆς

* συνόδου

tionem, & hæreticorum dogmatum euerfionem, ego quoque ita credo, & ita depono.

* Cirencs

Zeno episcopus *Cyrri ciuitatis Cypri dixit : Cum ea quæ sancti patres apud Nicæam congregati decreuerunt, & ea rursum quæ sanctissimus pater noster & archiepiscopus Cyrillus scripsit, minime inter se pugnent ; nos quoque eisdem assentimur, eandemque cum illis fidem profitemur.

* Helicrensis.

Martyrius * Helistrorum episcopus dixit : Iam inde a maioribus in sacris Nicænae Synodi sanctionibus educati, ad finem vsque eisdem seruare speramus. Ceterum cum epistolam sacratissimi archiepiscopi Cyrilli modo lectam auditamque, sacris Canonibus minime refragari deprehendamus, confidimus fore vt populus nobis concreditos ad finem vsque integros seruemus.

Hefychius Parii episcopus dixit : Quamquam solus ex prouincia mea præsto sim, idque ex voto; eius tamen fidei me esse profiteor, quam sanctissimi & piissimi patres in Nicæa congregati tradiderunt, quamque sanctissimus Deoque dilectissimus archiepiscopus Cyrillus epistola ad religiosissimum Nestorium per scripta roborauit.

Helladius Adramytii episcopus dixit : Iuxta trecentorum decem & octo sanctissimorum Deique amantissimorum patrum nostrorum expositionem, & sacratissimi archiepiscopi Cyrilli epistolam credo, & hanc fidem seruabo.

Dion ciuitatis Thebarum episcopus dixit : Quamquam solus ex prouincia mea præsto sim, idque ex voto; eius tamen fidei me esse profiteor, quam sanctissimi & piissimi patres in Nicæa congregati tradiderunt, quamque sanctissimus Deoque dilectissimus archiepiscopus Cyrillus epistola ad religiosissimum Nestorium per scripta roborauit.

καταίρεισιν δὲ τῶν ἀιρέτικῶν δογματῶν· καὶ γὰρ πισθῶν καὶ σωπῆδεμα.

ANNO CHRISTI 451.

Ziwon Ἐπίσκοπος πόλεως * Κυρῆων τῆς Κύπρου εἶπε· Τοῖς ὁμοδοξοῦσι πατρῶν τῶν ἀγίων πατέρων τῶν κατὰ Νίκαιαν, καὶ τοῖς γραφεῖσι πατρῶν τῶν ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, συμφώνοις οὖσι καὶ ἡμεῖς σωπῆδεμα, τὴν αὐτὴν πίστιν ὁμολογοῦμεν.

* Κυρῆων

Μαρτύριος Ἐπίσκοπος Ἡλικρῶν εἶπε· Ἀνωθεν ἐκ τῶν πατρῶν τοῖς κανόσι τῶν ἀγίων κατὰ Νίκαιαν ἐπιγραφέντες, καὶ πισθῶν καὶ σωπῆδεμα πύλοισι διαφυλάξαι· εἶτα δὲ καὶ τῶν ἐπιστολῶν ἀσπασάντων τῶν ὁμοδοξοῦτον ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, καὶ συμφωνῶν τῶν αὐτῶν ἡρώτων τῶν ἀγίων κανόνων, πισθῶν καὶ σωπῆδεμα καὶ διαφυλάξαι καὶ τηρῆσαι ὅτι ἡμῶν ἐμπισθῶν καὶ σωπῆδεμα λαοῖς.

Ἡούχιος Ἐπίσκοπος Παρίου εἶπε· Εἰ καὶ μόνος ἐπαρχίας τῆς ἐμῆς, καὶ τῶν δι' ἐμὴν ἐλπίδων, ἀλλ' οὐ γὰρ καὶ αὐτὸς τῆς πίστεως τῆς αὐτῆς εἶναι καταπίδεμα, ἥς ἡμεῖς ἐξέδεντο ἀγάθοι καὶ θεοσεβῆσαι πατέρες ἐν Νικαίᾳ συνελθόντες· τῶν αὐτῶν καὶ ἐκύρωσεν ὁ ἀγιωτάτος καὶ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κυρέλλος διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς γραφείσης πρὸς ἐμὴν ἐπιστολὴν Νεστορίου.

Ἐλλάδιος Ἐπίσκοπος Ἀτραμύτου εἶπε· Τὴν ἐκδοξοῦσαν τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἀγιωτάτων ἐπιγραφέντων πατέρων ἡμῶν, ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ὁμοδοξοῦτον ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου πισθῶν, καὶ τὴν αὐτὴν πίστιν ὁμολογοῦμεν.

* Ἀτραμύτου

Δίων Ἐπίσκοπος πόλεως Θηβῶν εἶπε·

* Ἐπιστολῶν

ANNO CHRISTI 431

πε Πίσις μοί ὅτι τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν κτ' Νίκαιαν, καὶ τῶν ὁμολογῶν.
οἶδα δὲ τῶν αὐτῶν Φρονήματι καὶ
ἁγιώτατον πατέρα καὶ συλλειτουργόν
ἀρχιεπίσκοπον Κυρίλλου διὰ τῆς ἁ-
γίας Ἐπιστολῆς ἐκτείναι καὶ εἰρηκέναι,
τῆς γραφείσης πρὸς Νεστόριον.

Ἀνδρέας Ἐπίσκοπος Ἐρμουπό-
λεως τῆς Θεσσαλίας εἶπε· καὶ ἐν-
φισμένα πρὸς τῆς ὁρθῆς καὶ σωτηριώ-
δους πίστεως πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει συναχθέν-
των τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Ἐπι-
σκοπῶν, ἐκ τῶν τῶν ἁγιωτάτου καὶ
ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπι-
σκοπού Κυρίλλου ἀναγνωθεῖσα Ἐπι-
στολῶν, καὶ ἀποσταλεῖσα τῶν βίλαβιστά-
των Νεστορίῳ, συνάδουσαν τοῖς πάλαι
δεδογματισμένοις πρὸς τῶν αὐτῶν
ἁγιωτάτων Ἐπισκόπων τῶν ἐν τῇ Νι-
καίᾳ πόλει συναχθέντων, πιστῶν καὶ
δοξάζων τῶν ὁρθοδόξων πίστιν.

Καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ πρὸς
ταχύτερον ἐν τῇ ἐκείνῃ Ἐπισκοπῇ αὐ-
τῶν κατεπίθενται, καὶ οὕτω πιστῶσι,
καθὼς καὶ ὁ πατέρας ἐξέθεντο, καὶ ἡ
Ἐπιστολὴ τῶν ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκό-
που Κυρίλλου, ἡ γραφεῖσα πρὸς
Νεστόριον Ἐπίσκοπον, ἐγνώρισεν.

Παλλάδιον Ἐπίσκοπον Ἀμα-
σειᾶς εἶπεν· Ἀκόλουθον ὅτι καὶ ἡ Ἐπι-
στολὴ τῶν βίλαβιστάτων Νεστορίῳ ἀνα-
γνωθεῖται, ἧς ἐμνημόνευσε κατ' ἀρ-
χῆς ὁ βίλαβιστάτος πρεσβύτερος
Γένης· ὥστε γινώσκαι ἡμᾶς, εἰ καὶ κείνη
σύμφωνός ἐστι τοῖς πρὸς τῶν ἁγίων πα-
τέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθεισῶν.

Καὶ ἀναγνωθεῖσα ἰσοπέτα-
κται καθὼς ἀπέχεται. Ταῖς βίλαβιστάτων καὶ θεοφιλεστάτων συλλει-
τουργῶν Κυρίλλου, Νεστορίῳ ἐν κωρείῳ χαίρειν. Ταῖς μὲν καθ' ἡμῶν
Concil. Tom. 5.

scopus dixit : Sanctorum Nicæ-
norum patrum fide imbutus, eam
profiteor: ac sanctissimum patrem
& comministrum Cyrillum ar-
chiepiscopum epistola ad Nesto-
rium exarata, eodem quoque sen-
su fidem exposuisse & protulisse
non ignoro.

Andreas Hermopolis Thebai-
dis episcopus dixit : Secundum
ea quæ de recta salutarique fide a
trecentis decem & octo sanctis
patribus & episcopis in Nicæa ci-
uitate quondam congregatis de-
creta sunt, & sanctissimi sacratis-
simique patris nostri & archie-
piscopi Cyrilli epistolam ad re-
uerendissimum Nestorium mis-
sam, & nunc vero recitatam, ut
quæ priscis Nicæanorum patrum
sanctionibus per omnia consen-
tiant, & credo, & orthodoxam fi-
dem teneo.

Et ceteri omnes episcopi, qui
suo ordine & loco supra memo-
rati sunt, eadem deponunt, &
ita credunt, sicut patres expo-
suerunt, & epistola sanctissimi
archiepiscopi Cyrilli ad Nesto-
rium episcopum perscripta de-
claravit.

Palladius Amaseæ episcopus
dixit: Consequens est ut & reue-
rendissimi Nestorii epistola lega-
tur, cuius religiosissimus presby-
ter Petrus initio mentionem fecit;
ut hinc intelligamus, num & illa
quoque sanctorum patrum Nicæ-
norum expositioni consentiat.

Et lecta est ad eum modum, Par. t. c. 9.
quo supra præmittitur.

Religiosissimo Deoq; amabi-
lissimo comministro Cyrillo Ne-
storius in Domino Sal. Admira-

* Καὶ ἀνα-
γνωθεῖσα
καθὼς ἀπέ-
χεται.

bilium literarum tuarum contumelias, quas in nos iacis, tamquam medica quadam mansuetudine dignas, missas facio. & quæ sequuntur.

Et posteaquam lecta est epistola, Cyrillus episcopus Alexandriae dixit: Quid videtur sanctæ huic & magnæ Synodo de epistola modo recitata? Numquid hæc ipsa quoque fidei a sancta Nicænorum patrum Synodo expositæ consentanea esse videtur, an vero secus?

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit: Nullo modo consona est piæ fidei expositæ a sanctis patribus qui Nicææ conuenerunt; & eos anathematizo, qui ita credunt: etenim aliena sunt hæc omnia ab orthodoxa fide.

Flavianus Philippensium episcopus dixit: Omnia quæ epistola hæc complectitur, cum fide Nicæna aperte pugnant, suntque ab eadem omnino aliena: quare omnes qui ita credunt, a recta fide alienos esse iudicamus.

Firmus Cæsareæ Cappadociæ episcopus dixit: In proœmio pietatis speciem habet; at vero in sermonis progressu nulla ratione animi virus dissimulare amplius valens, deposita persona, diserte quod sentit eloquitur, & a trecentorum decem & octo sanctorum patrum fide dissentit, & sacratissimi archiepiscopi Cyrilli epistolæ contraria habet.

Valerianus episcopus Iconii dixit: Facile omnibus patet, religiosissimi Nestorii epistolam non solum cum sanctorum patrum

ἐπιστολῇ τῆς ὁσιωτάτου δεσποτικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κυρίλλου ἑσπεναντίως ἔχου.

Ὁ ἀλεξανδρινὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε: Γὰρ ἡ ἐπιστολὴ τῆς ὁσιωτάτου Νεστορίου, οὐ μόνον τῆς πίστεως τῶν ἁγίων

ὑβρεῖς τῶν θαυμασῶν σου γραμμάτων ἀφίημι, ὡς μακροθυμίας ἀξίας ἰατρικῆς. καὶ τὰ λοιπὰ.

καὶ μετὰ τὴν ἀναγνωστικὴν τῆς ἐπιστολῆς, Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε: Τί δοκεῖ πάντῃ τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ πρὸς τῆς δευτέρας ἀναγνωστῆς ἐπιστολῆς; ἀρετὰ φαίνεται καὶ αὐτῇ συμφωνῆς τῆς ὁμοδοξίας πρὸς τὴν ἀγίαν συνόδον τῶν ἁγίων πατέρων τῆς καίρου συνήχων ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει, ἢ οὐ;

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπε: Οὐδαμῶς συμφωνῶν τυχάνει τῆς ὁμοδοξίας πρὸς τὴν ἐκτεθείσθαι πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ ἀναθεματικῆς ἐν οὐτῷ πισθόντας, καὶ γὰρ ἄλλοτεία πάντων τυχάνει τῆς ὁμοδοξίας πίστεως.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλιππῶν εἶπε: Τὰ ἐπιμέμνητα τῆς ἀναγνωστῆς ἐπιστολῆς σύμπαντα μαχόμενα τυχάνει πάντῃ, καὶ ἄλλοτεία κατὰ πᾶσιν τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης ἐν Νικαίᾳ πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἄλλοτελοις εἶναι τὴν ὁμοδοξίαν πρὸς οὐτῷ πισθόντας κρίνομεν.

Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε: Μόρφωσιν ὁμοσεβείας φερέεις ἐν παρομοίᾳ τῆς ἐπιστολῆς, περιόντος τῆς λόγου οὐδὲν ἕγω ἢ ἐαυτοῦ φρόνημα συσκήσει διωκτικῆς, γυμνὸν περκαλύμματος ἢ ἐαυτοῦ πρὸς τὸ φρόνημα, ἀπαδὸν τῆς τῶν ἁγίων πατέρων τῆς τελεωσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πίστεως, καὶ τῆς

ἐπιστολῆς τῆς ὁσιωτάτου δεσποτικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κυρίλλου ἑσπεναντίως ἔχου.

Ὁ ἀλεξανδρινὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε: Γὰρ ἡ ἐπιστολὴ τῆς ὁσιωτάτου Νεστορίου, οὐ μόνον τῆς πίστεως τῶν ἁγίων

ANNO CHRISTI 431.

πατέρον, ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς Θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου ἀπαύτου, ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτῆ συμβαίνουσα.

Ἰκόνι Ἐπίσκοπος Γορτυνῆς εἶπεν· Ἡ Ἐπιστολὴ τῆς Βιλαβεστάτου Νεσελείου ἢ νυν ἀναγνωθεῖσα οὐδεμίαν συμφωνίαν περὶ τῶν ἑκδέσων ἡμῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων ἔχει, οὐδὲ μὲν περὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπου Κυρέλλου. διὸ ταύτην ἀποτασσόμεθα, καὶ ἀναθεματίζων τῶν οὕτω πισθόντων, συνήθεμαι τῆς ἑκδέσεως ἡμῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου.

Ἑλληνικός ἐπίσκοπος Ρόδου εἶπε· Καὶ ἡδὴ κατεδέμην, ὅτι τῆς ἑκδέσεως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἀγίων πατέρων ἡμῶν συναλεθόντων ἐν τῇ Νικαίᾳ ἀκολουθῶν, ἔτι τῶν ἀγίων πατέρων Μαρίνου Θεοτόκου ὁμολογῶ. ἀνάθεμα δὲ ἔστω ὁ μὴ πισθῶν οὕτως.

Ἀκκιῶν ἐπίσκοπος Μελιτινῆς εἶπεν· Ἐδύξεν ἡμῖν ἡ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ τῆς Βιλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεσελείου, ὅτι πρὸς ἐκείνους ἡγωνίασε φόβῳ εἰς τῶν ἀγίων πατέρων καὶ μεγάλῳ συνελθεῖν σὺν ὁδῶν ἀκόλουθον γὰρ ἡμῶν σπειρότα ἑαυτῶν, καὶ τὰς θείας ἀρχιερατικὰς ἡμῶν ἀρχιερατικὰς, καὶ τὰς ἡμῶν ἀγίων πατέρων ἀρρασταλίσαντα ὄρεα, ποσῶν κατὰ κράτος φόβῳ, ὥστε στρατιωτῶν πλήθει τῶν ἑαυτῶν περικύβηται οὐκ ἴσχυον ἀρρασταλίσαντα γὰρ καὶ ἡ ἀναγνωθεῖσα αὐτῶν ἐδήλωσεν ἐπιστολῆν, ὅτι τὰς

Concil. Tom. 5.

Nicanorum fide, ac sanctissimi piissimique archiepiscopi Cyrilli epistola, sed secum ipsa quoque manifeste pugnare.

Iconius Gortynæ episcopus dixit: Religiosissimi Nestorii epistola iam recitata nihil omnino neque cum sanctorum patrum, qui olim Nicææ conuenerunt, expositione, neque cum sanctissimi patris nostri & episcopi Cyrilli epistola conuenit. Quamobrem huic ego abrenuntians, eosque qui ita credunt, anathematizans, sanctorum Nicænorum patrum fidei, & sanctissimi patris & archiepiscopi Cyrilli epistolæ subscribo.

Hellanicus Rhodi episcopus dixit: Iam ante indicavi, me orthodoxæ fidei expositionem a trecentis decem & octo sanctis patribus in Nicæa ciuitate editam sequi; sanctam quoque virginem Mariam deiparam profiteri. quocirca anathema sit omnibus qui ita non credunt.

Acacius ciuitatis Melitenæ episcopus dixit: Epistola religiosissimi episcopi Nestorii iam iam lecta, nobis ostendit, timore minime vano impeditum ad sanctam hanc & magnam Synodum venire detrectasse. Contentaneum namque est, eum qui male sibi conscius erat, diuinaeque scripturas deprauauerat, & sanctorum quoque patrum dogmata adulterauerat, ea formidine fuisse correptum, ut domum suam militum multitudine circumuallaret. Etenim epistola illius, quæ paulo ante recitata est, apertissime indicat, quod

vocibus, quibus de vnigenito Dei Filio trecenti decem & octo sancti patres & diuini episcopi suo in symbolo vsi sunt, ablatis, & quæ ad salutaris illius dispensationis mysterium pertinent, soli carni tributis, nudum Dei templum natiuitatem & mortem sustinuisse prædicarit. Ita ipsi quoque diuinæ scripturæ sententiam hanc falso adscripsit. Perinde enim loquitur, ac si ipsa natiuitatem & passionem non Deo tribuat, sed nudo homini. Apertam ad hæc aduersus sanctissimi & reuerendissimi episcopi Cyrilli literas calumniam intulit, quasi Deum passibilem dixerint: quod neque ipse, neque quisquam eorum qui pie sentiunt, aut cogitare aut dicere ausus fuit. Denique vnionem Dei cum carne solo nomine agnoscere, re ipsa autem eandem profus negare, vbique aperteprehenditur. Ceterum quod doctrina admodum peregrina vtatur, vel hoc argumento clare demonstrat, quod fidei dogma iam demum opera sua illustratum esse affirmat. His omnibus, quod a veritate quâ longissime distent, multamque impietatem in se contineant, reiectis; ab illorum qui talia proloquuntur, communionem alienum me esse pronuntio.

Memnon Ephesiorum episcopus dixit: Epistola iam lecta non calumniæ tantum, sed foedæ quoque blasphemiæ plena est. Quamobrem fidei a trecentis decem & octo sanctis patribus apud Nicæam expositæ per omnia aduersatur.

Theodotus Ancyra episcopus dixit: Nulla in re reuerendissimi Nestorii epistolam cum sanctorum patrum & diuinorum episco-

πὸ τῆς μονογενεῖς ἡοδὸς τοῦ θεοῦ ἐκεί-
μίας τῆς πύξης τῆς ἀγίων πατέρων
τινῶν. καὶ θεοφύρου ἐπισκόπων φων-
νας ἀφελῶν, μόνῃ τῇ σαρκὶ τῆς
σωτηριώδους ἐκείνης οικονομίας,
ψυχὸν τοῦ θεοῦ ἡγήνησιν τε καὶ
τελευτήσωσιν ἐπιπέων. καὶ κατε-
ψύχασατο μὲν τῆς γραφῆς, ὡς καὶ
αὐτῆς πύξης ἡγήνησιν τε καὶ τὸ πάθος οὐ
τῆς θεότητος, ἀλλὰ τῆς ἀνθρώπου
διδασκούμενης. κατεσκευάσθη δὲ
καὶ τῆς ἀγίας τῆς θεοφιλεστάτου
ἐπισκόπου Κυρίλλου γραμμάτων,
ὡς παθητὸν λεγόντων τὸν θεόν. ὅτι
οὔτε αὐτὸς, οὔτε ἄλλοις τῆς ἐκεί-
νης φρονουμένων ἢ ἐνόησεν ἐπιπέων,
ἢ ἐτόλμησε. διὰ πάντων ἡ ἐδέχθη ἐαυ-
τὸν, ὁ νόμος μόνῃ πύξης ἐνόησεν τῆς
θεοῦ πύξης πύξης σαρκὶ ὁμοιογενή-
τα, τῷ δὲ πύξης πύξης πύξης
θεοφύρου. ἡλεγξε δὲ ἐαυτὸν καὶ
ξένη διδασχὴν χρησάμενος, ἐν τῷ πύξης
πεφωπείσθαι τῆς ὁδοῦ λέγειν δι-
αυτῶν. οἷς ἀπάσιν ἀλλοτρίοις οὔσι τῆς
ἀληθείας, καὶ πολλῶν πύξης ἀσθενοῦ
ἐχρῆσιν ἀποτάσσομαι, ἀλλοτρίοι
ἐμαυτὸν τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
καὶ ὁκτώ.

Μέμνων ἐπίσκοπος ἐφίπυ
εἶπεν. Οὐ συκοφαντίας μόνως, ἀλλὰ
καὶ βλασφημίας ἢ ἀναγνωστέ-
σαι πεπληρωται ἐπιστολή. ὅθεν πύξης
σα ἐκείνη ἐστὶ τῆς πύξης τῆς ἐκείνης
παρὰ τῆς ἀγίων πατέρων τῆς ἐκείνης
καὶ αὐτῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
καὶ ὁκτώ.

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Ἀγκυ-
ρας εἶπε. Κατ' οὐδὲν συμφωνοῦ-
σαν πύξης ἐπιστολῶν τῆς ἀλλοτρίοι-
του ἐγγράμμου Νεστορίου τῆς ἐκείνης

ANNO
CHRISTI
431.

τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ
συνελεγεμένων ἁγίων καὶ θεοφόρων
ἐπισκόπων. ὁδὲν τῆ μὲν ἐκείνων ἐκ-
δόσθι παρόμυθα, πλὴν δὲ ἐπιστολῶν
Νεστορίου ἀλλοτριᾶν τῆς ὁρθῆς πί-
στεως ἡδέμυθα· καὶ εὖν ταῦτα φρο-
νουῦντας ἀλλοτριᾶν τῆς* χριστιανῶν
πίστεως ἐστὶ κρίνομεν.

* ἐφ' ἧς

Παλλάδιος ἐπίσκοπος Ἀμα-
σείας εἶπεν· Ἐγὼ μὲν διὰ πλὴν ἐγγε-
γραμμένῳ τῆ ἐπιστολῆ βλασφη-
μίῳ καὶ τὰ ὅσα ἀποφράσθην ἐκ ὀ-
κνῶ· καὶ μικρῶν λίθων ἐγγυρόμην ἕως
ἀδυμίας, ὥστε μηδὲ δυνάσθαι φω-
νῶν ῥῆξαι, ποσῶντι ἀδυμία κατῆ-
λημμένῳ. πρὸς δὲ ἢ καὶ πᾶσαν πλὴν
θεοφιλῆ καὶ ἁγίαν συνέδρον ἢ αὐτῶν
γνώμην ἔχον ἐμοὶ ἐπὶ τῆ δὲ πῶς
ἀναγνωθεῖσθαι ἐπιστολῆ. Ἐσοῦτον δὲ
μόνον φημί, ὅτι πρὸς σφόδρα ἀπάδου-
σα ἢ ἀναγνωθεῖσθαι ἐπιστολῆ πυχάνει
τῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἐπὶ τῆ πίστες
ἐκδοτέως. διὸ δὴ κατ' οὐδένα λόγον
ἐπιγνωσκόμεν αὐτῶν τῆς καθολι-
κῆς ἐστὶ ἐκκλησίας.

* Διοτῆς
ἐπ. Νικα-
πύλου

* Διωάτος ἐπίσκοπος παλαμῆς
Ἡπέριος εἶπεν· Οὐδένα ἀληθείας λό-
γον ἀπαγγέλλει ἢ ἀναγνωθεῖσθαι ἐπι-
στολῆ τῆ βλασφημίας Νεστορίου, οὔ-
τε τῆ ἐκδοσθῆ τῶν ἁγίων πατέρων ἢ ἐν
Νικαίᾳ συνάδον αὐτῶν ἐπιγνωσκό-
μεν, οὔτε τῆ ἀπαδόσθ τῆς καθολικῆς
ἐκκλησίας. ἀλλὰ καὶ εἰ τις ἕτερος οὔτω
φρονεῖ, ἐκ ἀκολουθεῖ τῆ τῆς καθολι-
κῆς ἐκκλησίας πίστες.

* Καρῶν

Προθύμιος ἐπίσκοπος Κομανῆς
εἶπε· τοῖς γραμμασι τοῖς ἐκτεθείσι
ἀπὸ τῆς οἰκῆς ἀγιωσύνης πρὸς δὲ, καὶ
ἀναδεμαπίζω ἢ μὴ λέγοντες θεοτόκον πλὴν ἁγίαν ἀρδῆν.

Γρηγόριος ἐπίσκοπος Κερασσουῶν εἶπεν· Ἐνακῆ τῆς ὕστεροις

porum qui Nicææ conuenerunt,
expositione congruere depre-
hendimus. Quare ut illorum ex-
positioni assentimur, ita Nestorii
epistolam ab orthodoxa fide alie-
nam esse decernimus. Illos autem
qui eiusmodi sensu imbuti sunt,
a Christiana fide extraneos cen-
semus.

Palladius ciuitatis Amasiæ epi-
scopus dixit: Equidem propter
blasphemiam Nestorii literis in-
clusam aures obturare non mor-
ror, nimioque dolore correptus
fere iam saxeus ita obrigeo, ut nec
vocem edere possim. Credo et-
iam, vniuersam hanc Deo deuotam
sanctamque Synodum idem de
lecta paulo ante epistola senti-
re. Vnum hoc tantum dixerim,
nempe epistolam illam ab ortho-
doxa sanctorum patrum exposi-
tione fidei omnino distare. ob id
sane nullo pacto agnoscimus eam
esse catholicæ ecclesiæ.

Donatus Nicopolis veteris E-
piri episcopus dixit: Religiosissi-
mi Nestorii epistola modo recita-
ta nullam neque veritatis doctri-
nam habet, neque fidei symbolo
per sanctos patres apud Nicæam
edito consonat, neque traditioni
ecclesiæ catholicæ coheret. Et si
quis etiam alius ita crediderit, is
catholicæ ecclesiæ fidem minime
sectatur.

Prothymius Comanæ episco-
pus dixit: His quæ sanctitas tua
literis exposuit, fidem habeo: il-
los vero qui sanctam virginem
deiparam non appellant, anathe-
matizo.

Gregorius Cerasuntis episco-
pus dixit: Quæ religiosissimus

episcopus Nestorius ad sanctissimum Deoque dilectissimum archiepiscopum Cyrillum perscripsit, ea cum pia trecentorum decem & octo episcoporum, qui Nicææ conuenerunt, religione quam maxime pugnât. Illius proinde ita sentientis dogmati neutiquam assentior: assentior autem memorati archiepiscopi Cyrilli, prædictorumque SS. patrum doctrinæ.

Romanus Raphiæ episcopus dixit: Fidem adulterinam, & a sanctorum patrum sententia alienam exposuit religiosissimus Nestorius. Quare iuxta Apostoli vocem, illum anathematizamus. ait enim: *Si quis vobis euangelizauerit præter id quod accepistis, anathema sit.*

Galat. 1.

*Ampelas

* Theodulus Helusæ episcopus dixit: Epistolam quam reuerendissimus episcopus Nestorius ad Cyrillum episcopum sanctissimum exarauit, auerfor ac repudio. est enim iniqua, & contra ecclesiasticas sanctiones exarata. Fidem vero Nicænam stabilem duco.

Hermogenes Rhinocurorum episcopus dixit: Religiosissimi Nestorii doctrina cum a fide orthodoxa, tum a sanctorum patrum expositione, tum ab iis etiam quæ sacratissimus Deoque dilectissimus Cyrillus sanctorum patrum sensui consentientia edidit, omnino aliena existit.

Euoptius Ptolemaidis episcopus dixit: Quemadmodum qui principum numisma adulterant, iuxta legum sanctiones extremo supplicio subiiciuntur; ita quoque religiosissimus Nestorius, qui

δηροκείας τῆ τετρακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ ἑπτοκόπων τῆ ἐν Νικαίᾳ γέγραπται ὁ ἀλαβείατος ἑπτοκοπος Νεστόριος τῶ ἀγιώτατῶ καὶ θεοφιλεστάτῶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλῳ. ὁ δὲ τῶν ταύτων αὐτῆ φρονούωτος, οὐ συγκαταπίδεμα τῶ ἐκείνου δόγματι. ἀλλὰ σωμαίνῳ τῆ ἐκδέσθ τῆ παρελθόντος ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τῆ παρελθόντων ἀγίων πατέρων.

Ρωμανὸς ἑπτοκοπος Ραφείας εἶπε· Κίβδηλον πῖστιν ἐξέδετο ὁ ἀλαβείατος Νεστόριος παρὰ τῆ ἀγίων πατέρων. ὁ δὲ τῶν ταύτων αἰσθηματίζομεν καὶ τῆ τῆ ἀποστόλου Φωνῶ τῆ λέγουσαν· εἰ τις ὑμῖν διατιθέται ἄλλῳ ὁ ἀρελάβετε, αἰσθηματίζω.

* Θεόδουλος ἑπτοκοπος Ἑλυσῆς εἶπε· Παραγράφομαι τῆ ἑπιστολῆ τῶ γραφείσαν ἄρὰ τῆ ἀλαβείατου Νεστορίου πρὸς τῶ ἀγιώτατον ἑπτοκοπον Κύριλλον, τῶ παρανομῶς καὶ ἄρὰ τῶ ἐκκλησιαστικῶν δόγματι γέγραπται αὐτῶ τῆ ἡ πῖστιν τῆ ἐν Νικαίᾳ βεβαίαν ἡγήσομαι.

Ερμολῆς ἑπτοκοπος Ρινοκουρούων εἶπε· Παντάπισιν ἄλλοτεία τὰ παρὰ τῆ ἀλαβείατου Νεστορίου ὑπογεγραμμένα τῆ ὀρθοδόξῳ πίστεως καὶ τῆ τῆ ἀγίων πατέρων ἐκδέσθ· ἐπιγεμῶ καὶ τοῖς γεγραμμένοις ἄρὰ τῆ ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου Κυρίλλου, συμφωνοῖς πηχανοῖσι τῶ τῆ πατέρων φρονήματι πρὸς τῆς πίστεως.

Εὐόπιος ἑπτοκοπος Πτολεμαίδος εἶπεν· Ὡσαύτως τὸ βασιλικὸν νόμισμα παραγράφουτος ἡμωείας ἄρὰ τῆ νόμων εἰσι τῆς ἐξάτης ὑπόθωοι, οὕτω καὶ ὁ ἀλαβείατος Νεστόριος τῆ δόγμα

ANNO CHRIS. 431

ANNO CHRISTI 431.

ὁ ὀρθοδόξιας παρὰ χαράξαι πολυή-
 σαι, ἢ παρὰ θεῶν ἢ ἀνθρώπων πά-
 σης ἀξίως ὅτι ἡμῶν, καὶ ἀπὸ
 παρσιωτέων ἀπάδοντα τῇ καθολι-
 κῇ ἐκκλησίᾳ δόγματα πρὸς λύμην
 καὶ ἀπόλειαν τῆς ἀκολουθησαντων
 ἀνθρώπων αὐτῶν. ὅθεν ἀλλότριον
 ἐμαυτῶν ἢ τῆς κοινωρίας αὐτῶν, καὶ
 πάντων τῶν ἐν αὐτῶν φρονουῶντων
 αὐτῶν καθήκει.

Φεῖδος Ἐπίσκοπος Ἰόππης εἶπε·
 Τίς κοινωρία φεῖδος πρὸς σκότος; ἢ
 ἢς συγκατάθεσις Χριστοῦ πρὸς Βε-
 λιάλ; πολὺ γὰρ ἀφέστηκε τῆς ἀλη-
 θείας ἢ νυνὶ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ
 Νεστορίου τῆς βλαβεράτου· πολὺ δὲ
 συγκατατίθειται τῇ παρὰ νόμῳ γνό-
 μη Γαύλου τῆς Σαμοσατέως. ὅθεν ἀ-
 παράδεκτος πᾶσι διὰ τὰς ἐκκειμένης
 ἐν αὐτῇ δυσφημίας.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Ἀρβηλίων
 εἶπεν· Οὐκ ὀρθῶς, οὐδὲ σύμφωνα τῇ
 ὀρθοδόξῳ πίστι, οὐδὲ τῇ ἐκείσῃ τῆς
 ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελ-
 θόντων, πρὸς ἐξήγησιν τῆς βλα-
 βεράτου Νεστορίου, ἀλλὰ πάντῃ ἀπά-
 δοντα. ὅθεν κατὰ ἀναθεματίζω αὐ-
 τῶν, ὡς αὐτὰ φρονουῶντα.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Γαδάρον
 εἶπεν· Ἀναθεματίζω κατὰ τὴν ἡμιώ-
 τατον Νεστορίον, μὴ φρονήσαντα ὀρ-
 θῶς ἐν τῆς ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νι-
 καίᾳ συνελθόντων, κατὰ τὴν ἢ ἀνα-
 γνωθεῖσα αὐτῶν Ἐπιστολὴν ἐδέξαι.

Ρουφίνος Ἐπίσκοπος Ταβάν
 εἶπεν· Ἡ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ τῆς
 βλαβεράτου Νεστορίου ἐδέξαι αὐ-
 τῶν ὑπεναντία τῆς ἐκτεθείσης πί-
 στως παρὰ τῆς ἀγίων πατέρων τῶν
 ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων φρονουῶντα·

recta fidei dogma adulterare ve-
 ritus non est, cum apud Deum,
 tum apud homines quavis poena
 dignus est, nec non illius dogma-
 ta quæ catholicæ ecclesiæ refragantur,
 ad illorum perniciem &
 pestem qui illum sectantur. Ita-
 que ego ab illius me communio-
 ne, ceterorumque omnium qui ab
 illo faciunt, quam alienissimum
 esse statuo.

Fidus Ioppes episcopus dixit: 2. Cor. 6.
 Quæ communio luci ad tenebras?
 aut quis consensus Christo ad Be-
 lial? Epistola enim reuerendissi-
 mi Nestorii paulo ante hic recita-
 ta, magno interuallo a veritate di-
 stat, ad prauam autem Pauli Sa-
 mosateni sententiam plurimum
 accedit. Nullus proinde illam re-
 cipere debet, vt quæ manifestas
 blasphemias comprehendat.

Theodorus Arbdelorum epi-
 scopus dixit: Neque recta, neque
 fidei orthodoxæ, aut sanctorum
 patrum Nicænorum expositioni
 consona, reuerendissimi Nestorii
 epistola complectitur, sed ea quæ
 ab his absunt quam longissime.
 Hinc & ego illum, qui eiusmodi
 opinatur, anathemati subiicio.

Theodorus Gadarorum epi-
 scopus dixit: Et ego quoque ve-
 nerabilem Nestorium anathema-
 tizo, vt qui, quemadmodum ex
 epistola illius iam lecta perspicue
 cognoscere licet, sanctorum pa-
 trum Nicænorum doctrinam non
 sit recte secutus.

Rufinus Taborum episcopus
 dixit: Religiosissimi Nestorii epi-
 stola, quam modo audiui, au-
 ctorem suum ab edita sanctorum
 Nicænorum patrum expositione
 diuersa sentire aperte declarat:
 quare & illum anathematizo, &
 ὅθεν ἀναθεματίζω αὐτῶν, καὶ τῆς

omnibus illius blasphemis, absurdisque sententiis abrenuntio.

Paulianus Maiumæ episcopus dixit: Ego similiter illum anathematizo. nam quod præpostere sapiat, id illius epistola euidenter demonstrat.

* Ioannes

* Eanus Sycamazonis episcopus dixit: Non vulgari aut simplici modo religiosissimi Nestorii sententia per epistolam illius sese aperit; quandoquidem quod sensum ille orthodoxæ fidei plane contrarium habeat, id minime obscure ostendit: quare ego quoque illum anathematizo.

Petrus Parembolæ episcopus dixit: Cum illos qui Deo dicati sunt, fidem orthodoxam a sanctis patribus qui in Nicæa ciuitate conuenerunt, expositam sectari oporteat, & religiosissimus Nestorius ab ea dissentiat; ego quoque propter eius epistolam modo lectam illum anathematizo.

Ioannes Augustopolis episcopus dixit: Quoniam quidem religiosissimus Nestorius ex epistola quam paulo ante audiui, catholicæ fidei contraria sapere, clare deprehensus est; ego etiam illum anathematizo.

Paulus Anthedonis episcopus dixit: Non decet homines vere Christianos sese adiungere, qui prauè, non rectè sentire cognoscuntur. Cum ergo religiosissimus Nestorius non pauca, quæ ab orthodoxa fide per sanctos patres exposita, qui apud Nicæam conuenerunt, aliena tenere ex epistola sua conuincatur; ego quoque cum anathematizo.

Letoius episcopus Libyadis dixit: Non debet Christianis sese adiungere, qui prauè, non rectè sentire cognoscuntur. Cum ergo religiosissimus Nestorius non pauca, quæ ab orthodoxa fide per sanctos patres exposita, qui apud Nicæam conuenerunt, aliena tenere ex epistola sua conuincatur; ego quoque cum anathematizo.

παρ' αὐτῶν δυσφημίας καὶ βλασφημίας ἀποτάσσομαι.

ANNO CARLISI 431.

Γαυλιανὸς Ἐπίσκοπος Μαίμου μα εἶπεν· Ομοίως καὶ γὰρ αὐτὸν ἀναθεματίζω, ὅτι κακῶς φρονεῖ. ἐδύξε γὰρ ἡ ἐπιστολὴ αὐτῶν ὅτι οὕτως ἐστὶν ὡς ἐναντία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως φρονουῦντα.

* ἢ πρὸς αὐτὸν ἴσως ἔστιν ἡ ἀναθεματίζω.

* Αἰλιῆς Ἐπίσκοπος Συκαμαζῶνος εἶπεν· Οὐχ ἀπλῶς, οὐδ' ὡς ἔτιχεν ἐδείχθη ἡ γνώμη τῆς βλαβεράτου Νεστορίου διὰ τῆς ἀναγνωθείσης αὐτῶν ἐπιστολῆς, σαφῶς φανεροῦσης, ὡς ἐναντία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως φρονεῖ. ὅθεν ὁμοίως καὶ γὰρ αὐτὸν ἀναθεματίζω.

* ἢ πρὸς αὐτὸν ἴσως ἔστιν ἡ ἀναθεματίζω.

Γέζος Ἐπίσκοπος Παρεμβολῶν εἶπεν· Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ ἕξακολουθεῖν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων ἐστὶν ἀνακαίμητος· ὅθεν καὶ ὁ βλαβεράτος Νεστόριος οὐχ ὁμοίως φρονεῖ καὶ ὅτι οὕτως αὐτὸν ἀναθεματίζω, ὅτι τῆς ἀναγνωθείσης αὐτῶν ἐπιστολῆς.

Ιωάννης Ἐπίσκοπος Ἀύρουσούπολεως εἶπεν· Ὡσαύτως καὶ τῆς ἀναγνωθείσης ἐπιστολῆς Νεστορίου ὁ βλαβεράτος ἐναντία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως φρονεῖ. ὅθεν καὶ γὰρ αὐτὸν ἀναθεματίζω.

Παῦλος Ἐπίσκοπος Ἀνθηδονίου εἶπεν· Οὐ καὶ γὰρ μάστιγα χειρῶν ἡμῶν * συνυπέγραψαν τοῖς οὐ καλῶς φρονοῦσιν, ἀλλὰ τοῦ ἀναθεματίζω. ὅθεν καὶ τῆς ἀναγνωθείσης ἐπιστολῆς τῆς βλαβεράτου Νεστορίου, ἐναντία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων σαφῶς φανεροῦσης, ἀναθεματίζω αὐτὸν.

* αὐτῶν.

Λητοῖος Ἐπίσκοπος Λιβυαδῶν εἶπεν·

εἶπεν

ANNO CHRISTI 431.

ἔπειτα Πολύτ' ὀρθοδόξου πίστεως ἀπά-
 ρχ' ἡ φρόνημα τῆς Νεστορίου τῆς βλα-
 βείας τοῦ διὰ τῆς ἀναγνωσθέντων. διὸ
 καὶ γὰρ ἀναθεματίζω αὐτόν.

Σαΐδας Ἐπίσκοπος Φαινοῖς εἶ-
 πε· Καὶ γὰρ αὐτὸν ἀναθεματίζω κα-
 κῶς φρονοῦντα, ἵνα μὴ συμφωροῦν-
 τα τῆς πίστεως τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν
 Νικαίᾳ συνεληθόντων. ἐδὲ ξεῖρε αὐ-
 τῶν τὴν γνώμην ἢ τῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς
 ἀναγνωσῆς.

Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Γηλοισίου
 εἶπε· Τὰ ἐγκείμενα πάντα τῆς Ἐπιστο-
 λῆς τῆς ἀναγνωσθείσης τῆς βλαβείας τοῦ
 Νεστορίου, ἀλλότρια τυχαίως ἢ ἐκ-
 πεδείσης πίστεως ἐν Νικαίᾳ ἄρα τῶν
 ἀγίων πατέρων. καὶ ταῦτα ἀναγ-
 κῶς ἀναθεματίζω, καὶ εὖ ταῦ-
 τα φρονοῦντας.

Μακάριος Ἐπίσκοπος Αντιόχειας
 εἶπε· Σφόδρα ἀπαράδοτοι τὰ ἐγκεί-
 μενα τῆς Ἐπιστολῆς τῆς βλαβείας τοῦ
 Νεστορίου τῆς ἐκπεδείσης πίστεως πα-
 τέρων τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νι-
 καίᾳ συνεληθόντων. καὶ ἀναθεματί-
 ζω εὖ οὕτω φρονοῦντας, ὡς ἐξω
 τυχαίοντας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Φοιβάμμων Ἐπίσκοπος Κοπτοῦ
 εἶπεν· Οὐδαμῶς σύμφωνος τυχαί-
 νει τῆς ἐκπεδείσης πίστεως ἄρα τῶν ἀγίων
 πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνεληθόντων
 ἢ Ἐπιστολῆς τῆς βλαβείας τοῦ Νεστορίου.
 ἀλλ' οὐτε τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀνωτάτου καὶ
 θεοφιλεστάτου Κυρίλλου. διὸ ἀνα-
 θεματίζω οὕτω πιστεύουσιν.

Θεόπεμπτος Ἐπίσκοπος Κα-
 βάσων εἶπε· Διήλθον ἐν τῆς νῦν
 ἀναγνωσθείσης Ἐπιστολῆς ἀλλὰ φρο-
 νῶν τῆς πίστεως τῶν ἀγίων πατέρων
 ὁ βλαβείας τοῦ Νεστορίου καὶ ἀναθε-
 Concil. Tom. 5.

dixit: Multum ab orthodoxa fi-
 de dissentit sensus Nestorii reli-
 giosissimi, ut ex iis quæ lecta sunt,
 constat. quare & ego anathema-
 tizo eum.

Saidas Phœnis episcopus dixit:
 Et ego eundem haud recte sen-
 tientem, & fidei sanctorum pa-
 trum Nicænorum non assentien-
 tem, anathematis execratione
 deuincio: siquidem epistolæ il-
 lius lectio, quæ sit eius mens sen-
 tentiaque, satis superque nobis
 aperuit.

Eusebius Pelusii episcopus di-
 xit: Quæcumque in epistolam re-
 ligiosissimi Nestorii iam lectam
 congesta sunt, ea omnia a fide Ni-
 cæna per sanctos patres exposita
 extranea sunt: unde necessario &
 hæc ipsa, & omnes præterea qui
 talia sapiunt, anathematizo.

Macarius Antei episcopus di-
 xit: Ea quæ reuerendissimi Nes-
 torii epistolæ inserta comperiun-
 tur, fidei quam sancti patres in
 Nicæa ciuitate exposuerunt, ad-
 modum dissona sunt: atque id-
 eo iis omnibus qui eo sensu præ-
 diti sunt, anathema denuntio,
 ut qui extra orthodoxam fidem
 constituti sint.

Phœbammon Copti episco-
 pus dixit: Reuerendissimi Nes-
 torii epistola cum fide per sanctos
 patres Nicænos quondam expla-
 nata nequaquam conuenit: sed
 neque cum epistola sanctissimi
 Deoque dilectissimi Cyrilli. qua-
 re omnibus qui ita credunt, ana-
 thema.

Theopemptus Cabasorum epi-
 scopus dixit: Ex lecta iam episto-
 la planum est, reuerendissimum
 Nestorium ea sapere, quæ a san-
 ctorum patrum fide sunt quam
 remotissima: quare tam ipsum,

quam reliquos omnes qui eadem
fentiunt, anathematizo.

Aristobulus Thmueos episcopus dixit: Ex epistola iam audita reuerendissimum Nestorium rectæ fidei contraria sapere agnouimus; eaque de causa illum anathematizo.

Amphilochius Sidæ episcopus dixit: Monstrositas, dogmatumque impuritas, quæ in reuerendissimi Nestorii epistola cernuntur, non solum piorum aures grauius offendunt, sed ipsum quoque rectæ fidei capitalem hostem esse ostendunt.

Omnes episcopi simul exclamauerunt: Quicumque Nestorium non anathematizat, anathema sit. Hunc recta fides anathematizat: hunc sancta Synodus anathematizat. Quicumque Nestorio communicat, anathema sit. Omnes Nestorii epistolam & dogmata anathematizamus: omnes hæreticum Nestorium anathematizamus: eos qui cum Nestorio communicant, omnes anathematizamus: impiam fidem Nestorii anathematizamus: impium dogma Nestorii omnes anathematizamus: impium Nestorium omnes anathematizamus. Totus terrarum orbis impiam Nestorii religionem anathematizat. Quicumque hunc non anathematizat, sit anathema. Hunc recta fides anathematizat: hunc sancta Synodus anathematizat. Qui Nestorio communicat, anathema sit.

Sanctissimi Romani episcopi scripta legantur.

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit: Legantur & li-

Ιουβενάλιος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Αναγνωθῆτω καὶ γράμ-

ματῶν αὐτῶν, καὶ εἶδον τὰ αὐτὰ φρονοῦντας.

Ἀριστόβουλος Ἐπίσκοπος Θμουέως εἶπεν· Ἐγνωθῆτω ἐκδηλῶ φρονοῦντα τῆς ὁρθῆς πίστεως (C) διλαβέσασπον Νεστορεον ἐκ τῆς ἀναγνωσείσης αὐτῶν Ἐπιστολῆς καὶ διὰ τῆτο αἰα-δεματῶ αὐτῶν.

Ἀμφιλόχιος Ἐπίσκοπος Σίδης εἶπε· Τὸ ἐκφυλον καὶ* δύσερε τῆ* δογματῶν, ἀ διὰ τῆς Ἐπιστολῆς τῆ διλαβέσαστου Νεστορεου ἐκδηλῶ γέρονεν, οὐ μόνον τ' ἀκολῶ τ' δισεβουῶντων* ἄπονασαι, ἀλλὰ καὶ τὸ πολέμου* πωρὸς πλεῖ ὁρθῶν δέκνισι πῆσιν.

Γάντες (C) Ἐπίσκοποι ἅμα ἀνέβόησαν· Ὁ μὴ ἀναδεματῶν Νεστορε (C), ἀνάδεμα ἐσῶ. Τοδτον ἡ ὁρθῆ πῆσις ἀναδεματῶν. Τοδτον ἡ ἀγία σῶ οδ (C) ἀναδεματῶν. Ὁ κοινωνῶν Νεστορεῶ, ἀνάδεμα ἐσῶ. Καὶ πάντες ἀναδεματῶν πλεῖ Ἐπιστολῶ καὶ τὰ δόγματῶ Νεστορεου. Τὸν ἀιρετικὸν Νεστορε (C) πάντες ἀναδεματῶν. Τοῖς κοινωνοῦντας Νεστορεῶ πάντες ἀναδεματῶν. Τὴν ἀσεβῆ πῆσιν τῆ Νεστορεου ἀναδεματῶν. Τὸ ἀσεβῆ δόγμα τῆ Νεστορεου πάντες ἀναδεματῶν. Τὸν ἀσεβῆ Νεστορε (C) πάντες ἀναδεματῶν. Ὀλη ἡ οἰκουμένη ἀναδεματῶν πλεῖ ἀσεβῆ θρησκείαν αὐτῶ. Ὁ τῆτον μὴ ἀναδεματῶν, ἀνάδεμα ἐσῶ. Τοδτον ἡ ὁρθῆ πῆσις ἀναδεματῶν. Τοδτον ἡ ἀγία σῶ οδς ἀναδεματῶν. Ὁ κοινωνῶν Νεστορεῶ ἀνάδεμα ἐσῶ.

Τοδ Ρωμαίων ἀγιοπάτου Ἐπιστο-που τὰ γράμματῶ* ἀναγνωσῆτω.

Non ea solum, quæ Cælestinus sanctissimus sacratissimusque Romanæ ecclesiæ episcopus ad reuerendissimum Nestorium scripserat, missa & reddita sunt eidem; verum ea etiam quæ sanctissimus piissimusque Alexandrinæ ecclesiæ episcopus Cyrillus & vniuersa Ægypti Synodus per Theopemptum & Danielem & Potamonem & * Comarium religiosissimos episcopos ad eundem destinauerant. Quamobrem rogo, vt Theopemptus & Daniel religiosissimi episcopi hic præsentés, ea de re interrogentur.

*Macarium

Flauianus Philippensium episcopus dixit: Theopemptus & Daniel religiosissimi comministri nostri qui præsentés adsunt, exponant, an eiusmodi epistolas reddiderint.

Theopemptus Cabaforum episcopus dixit: Die dominico, cum synaxis ageretur, ad episcopale palatium ascendimus, ibidemque toto præsenté clero, cunctisq; fere illustribus adstantibus, literas, de quibus hic sermo est, Nestorio tradidimus.

Similiter & Daniel Darnensium episcopus eadem confirmauit.

Flauianus Philippensium episcopus dixit: Fuitne ergo literis ab eo satisfactum?

Daniel Darnensium episcopus dixit: Tunc nobis respondit, vt postero die veniremus, & priuatum illum conueniremus. Porro nobis redeuntibus aditum interclusit, & responsum nobis dare non est dignatus.

Theopemptus Cabaforum episcopus dixit: Literis, de quibus

Οὐ μόνον δὲ ταῦτα τὰ δοποσαλέντα ἑστὶν τῆ ἀριωτάτου καὶ οὐσιωτάτου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Κελεστίνου ἀπέσταλται καὶ δοποδέδοται ἀπὸ τῶν βίλαβεισάτων Νεσορείω, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπισαλέντα ἑστὶν τῆ ἀριωτάτου καὶ θεοσεβείας τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίας Κυρίλλου, καὶ τῆς συνόδου πάσης τῆς Αἰγυπτιακῆς, διὰ Θεοπέμπτου καὶ Δανιὴλ, καὶ Ποτάμων, καὶ Κομαρίου, τῶν βίλαβεισάτων ἐπισκόπων· παρακαλῶ ἐροῦσάσιν Θεοπέμπτου καὶ Δανιὴλ, ὅτι βίλαβεισάτοις ἐπισκόποις ἐν ταῦτα τυχεύοντες, περὶ αὐτῶν πύτου.

ANNO
CHRISTI
431.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπε· Καταμείδωσαν ἡ βίλαβεισάτοι συλλειτουργοὶ ἡμῶν Θεοπέμπτου καὶ Δανιὴλ παρόντες, ἅ γε δοποδέδωκαν τὰς ἐπιστολάς.

Θεοπέμπτου ἐπίσκοπος Καβάσων εἶπεν· Εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον ἀνελθόντες ἡμέρα κυριακῆ, συνάξεως ἐπιτελουμένης, ἑσθρόντος παντὸς κλήρου, καὶ τῶν ἰλλουστρίων ἁγῶν πατέρων, ταῦτα δοποδέδωκαν Νεσορείω τὰ γράμματα.

Ομοίως ἡ καὶ Δανιὴλ ἐπίσκοπος Δάρνεως τὰ αὐτὰ κατέδετο.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπεν· Ἐποίησεν οὐδὲν ἰκανὸν τοῖς γράμμασι;

Δανιὴλ ἐπίσκοπος Δάρνεως εἶπεν· Εἶπεν ἡμῖν τότε, ὥστε εἰδῶν τῆ ἐξῆς ἡμέρα, καὶ ἰδιάσαι αὐτῶν. ἀλλ' οὐδὲν ἡμῶν ἀπελθόντων, ἀπέκλεισεν ἡμῖν τὰς θύρας, καὶ ἐκ ἠξίωσεν ἡμᾶς δοποκρίσεως.

Θεοπέμπτου ἐπίσκοπος Καβάσων εἶπε· Δεξάμενοι τὰ παρορημένα

ANNO CHRISTI 493.

χαρῖα, σινεῖξάτο ἡμῖν τῆ ἐξῆς
σωτηριῶν αὐτῶν. ἀπὸ τῶν ἐπι-
ἀπελθόντων ἐκ ἐδέξατο, οὔτε μὴ
τὸ ἰκανὸν τοῖς γραμμασι πεποίηκεν
ὡσεὶ ἐπὶ ἐκκλησίας τῆ αὐτῆ, καὶ
χαίρονα δογματίζειν. οὐ μόνον δὲ
πρὸ τῆ λαβεῖν ἑὸν χάριτας ταῦτα
ἐδίδασκεν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ χαίρονα
μὴ τὸ λαβεῖν ἐδίδαξεν ἕως τῆς σή-
μερον ἡμέρας.

Φείδος Ἐπίσκοπος Ἰόππης εἶπεν

* Οὐ καὶ Ἐπιμύρι εἰς σήμερον τῆ
αὐτῆ διδασκαλία, διώσανται λέγειν
καὶ ἡ ἀφρόντες θεοσεβέστατοι Ἐπι-
σκοποι, Ἀκάκιος καὶ ὁ κύριος
Θεόδοτος, οἱ καὶ διαλέξεις πρὸς
αὐτὸν ἐποίησαντο, ὡσεὶ καὶ κινδυνώ-
σαι ἕνα ἀπὸ αὐτῶν. οἱ καὶ παρακα-
λοῦμεν, καὶ ὀρκίζομεν καὶ τῶν πρὸ
κειμένων ἀγίων διαφελίων, ἵνα τῆς
πίστεως τῶν ὑπομνημάτων εἰπεῖν, ἵνα
ἤκουσαν πρὸ τῶν τούτων ἡμερῶν
πρὸ αὐτοῦ Νεστορίου.

Διαλαλιά Κυρέλλου Ἐπισκόπου
Ἀλεξανδρείας πρὸς τῶν αὐτῶν
δυσφημιῶν.

Κυρέλλος Ἐπίσκοπος Ἀλεξαν-
δρείας εἶπεν. Ἐπεὶ δὲ οὐ πρὸς τῶν τυ-
χόντων ἡμῖν ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς τῶν
πάντων κεφαλαιωδέστερον πρὸς ἡμᾶς
Φημι δὲ τῆς ὀρθῆς εἰς Χριστὸν πί-
στεως, ἀκόλουθόν ἐστι ἑὸν διαβεβαί-
οις Ἐπισκόποις Θεόδοτον ἔκ Ἀκά-
κιον, καὶ τὰς ἀφρακλήσας τῆ βλαβε-
στάτου Ἐπισκόπου Φείδου, καὶ ἑὸν ὀρ-
κισμοῖς ἑὸν ἐπενεχθέντας, Φιλα-
λήθως ὄντας καὶ ἀγίους, εἰπεῖν ἀπὸ
ἀκηκόασι λέγοντος αὐτοῦ ἐν τῇ Εφε-
σίῳ πόλει, διαλέξιν πρὸς αὐτὸν
ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως κινήσαντες.

proxime dictum est, acceptis,
constituit nobis, vt sequenti die
sermonem cum eo haberemus.
Abiimus ergo: at postero die re-
uerfos non admisit, neque etiam
satisfecit literis; sed publice pro
concione eadem quæ ante, & his
quoque deteriora dogmata pro-
posuit. Neque vero solum ante
redditas literas hæc docebat, sed
multo peiora, postquam accepit,
docuit, & vsque hodie docere
non desinit.

Fidus Ioppes episcopus dixit:
In suane doctrina etiamnum ad
præsens vsque tempus persistat
Nestorius, id piissimi episcopi A-
cacius & dominus Theodorus,
qui coram adsunt, & non absque
alicuius ex ipsis periculo cum eo
disseruerunt, explicare poterunt.
Hos proinde rogamus, & per san-
cta euangelia coram hic proposi-
ta obtestamur & adiuramus, vt
in præsentium actorum fidem &
cõfirmationem nobis exponant,
quidnam ante hoc proximum tri-
duũ ex ipso Nestorio audiuerint.

Cyrilli episcopi Alexandrini de
blasphemiis Nestorii admonitio.

Cyrillus Alexandriae episco-
pus dixit: Quandoquidem non de
vulgari, sed de re omnium maxi-
ma hic agitur, puta de recta in
Christum fide, consentaneum est
vt reuerendissimi episcopi Theo-
dorus & Acaçius iuxta obtesta-
tionem, oblatique iurifurandi re-
ligionem piissimi Fidi episcopi,
cum sancti sint & amatores veri-
tatis, ea nobis aperiant, quæ cum
Nestorio in hac Ephesiorum ciui-
tate de orthodoxa fide disputan-
tes, ex illius ore audierunt.

Theodotus Ancyrae episcopus

Θεόδοτος Ἐπίσκοπος Ἀγκύρων
Qq q iij

dixit: Equidem amici causa gra-
uiter affligor; nihilominus omni
amicitiæ præpono pietatem. Adi-
gor proinde, idq; non magna ab-
que animi mei tristitia, vt eorum
de quibus interrogor, veritatem
exponam; etsi interim nostrum
hoc testimonium non opus esse
existimem. Nam cuius ille senten-
tiæ sit, ex literis quas ad pietatem
tuam dedit, satis apertum est: si-
quidem humana, quæ ibi de Ver-
bo, hoc est Vnigenito, tamquam
illo indigna prædicari posse ne-
gavit, eadem & hic quoque infi-
ciari non erubuit. Etenim vt la-
ctationem, ex virgine generatio-
nem, in epistola; ita hoc in loco
differens, Deum bimestrem aut
trimestrem appellare, nefas esse
repetiuit. Atque hæc non solum
nos ex eo intelleximus, cum pau-
cis ante diebus in hac Ephesiorum
ciuitate contra nos disceptaret,
sed alii præterea non pauci.

Acacius Melitenæ episcopus di-
xit: Fide & pietate erga Deum in
medium propositis, omnis priuata
affectio facessat necesse est. Quã-
obrem licet dominum Nestorium
præ ceteris ardenti quodam amo-
re profecutus sim, eumque omni-
no seruare studuerim; nunc tam-
en necessitas hortatur, vt quæ
ab ipso prolata mihi constant, ea
vera narratione hic explanem:
ne, si forte veritatem celauero,
meritam damnationis sententiã
animæ meæ afferam. Igitur vbi
primum in hæc Ephesiorum ciui-
tatem ingressus sum, cum prædi-
cto viro in colloquiũ veni. Cum-
que illum minus recte sapere ani-
maduerterem, ab erronea opinio-
ne, qua tenebatur, cum abduce-
re, & ad veritatis tramitem trans-
ferre conatus sum: eoque homi-

εἶπεν· Οδοῦμαι μὲν ὑπὲρ φίλου. ANNO
CHRISTI
431.
πλὴν πάσης φιλίας περιμῶ πλὴν
βίσεβειαν. διὸ ἀνάγκη ἔχω καὶ
μὲν πολλῆς ἀθυμίας, πρὸς ἂν ἐρο-
τῶμαι, πλὴν δὲ λήθην * ἐμφανῶν. * ἀποκρί-
ση
ἐκ οἴμαι χρεῖαν εἶναι τῆς ἡμῶν
μδρπείας, τῆς φρονήματ^ο αὐ-
τῆς δήλου γενημῶν ἐκ τῆς χρεῖ-
ματ^ο τῆς πρὸς πλὴν σὺν θεοσέ-
βειαν. ἂ γὰρ ἐκεῖ ἀπηγόρευσε πρὸς
τῆς θεοῦ λόγου λέγειν, ποῦτις
τῆς μονοθμοῦς, ὀνειδίξων αὐτῶν
ἀνθρώπων, ταῦτα ἢ ἐν ταῦτα δια-
λεξιμῶν * ἔφη· μὴ δεῖν πρὸς
θεοῦ λέγειν γλαυκῶσφ^ο φίαν, μηδὲ
γῆνησιν πλὴν ἐκ ἁδένου οὕτω καὶ
ἐν ταῦτα πολλάκις ἔφη, διμη-
ναῖ * ἢ τεμνωῖ * μὴ δεῖν λέ-
γειν θεόν. καὶ ταῦτα οὐχ ἡμεῖς
μόνοι, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι πλείονες ἀ-
κηκόαμεν, οὐ πρὸς πολλῶν ἡμε-
ρῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτῶν ἐν Εφέσω
διαλεξιμῶν.

Ακάκιος Ἰησοῦπος Μελιτιώης
εἶπε· Γίγνωσκω περιμῶν, καὶ τῆς
εἰς * θεόν βίσεβειας, ἀνάγκη πᾶ-
σαν γοῦν διαλέξω. ὁ δὲν εἰ καὶ
σφοδρὰ ὑπὲρ τῶν ἄλλοις * κῶλον
Νεστόρι^ο ἠγάπησα, καὶ παντοῦ
αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ἐσπούδασα, ἀνά-
κη νῦν φιλαλήθως τὰ πρὸς αὐτῶν εἰ-
ρημῶν εἰπεῖν, ὑπὲρ τῆς μὴ κατὰ κρι-
σιμῶν μου πλὴν ψυχῶν ἀποκρί^ο λαν-
τ^ο * πάληδης. παραχρησῶ Ἰησοῦς * ἀποκρί-
ση
τῆ Εφεσίων πόλε^ο ἐποιήσαμεν πρὸς
* εἰρημῶν * ἀδρα διαλέξω. καὶ
γνοῖς αὐτὸν ἐκ * ὀρθῶς φρονουῶντα, * ἀποκρί-
ση
παντοῦ αὐτῶν ἐσπούδασα διορθώ-
σασαι, καὶ ἀποκρί^ο τῆς ποικροῦ
φρονήματος. αὐτὸν τε ἐκείνον ἐώρην

ANNO CHRISTI 495

ποις χείλεσι σωμολογούντα, ὅτι δὴ
 μέγα ἔπειτα τὸ ποιῆσαι τῆς ἐνοίας. ἡμέ-
 ρας δὲ δέκα ἢ δωδέκα διαλιπὼν, πά-
 λιν λόγῳ ἰνὸς κληθέντος, ἀντελαβό-
 μω τῷ ἁγίου θεοῦ λόγον, καὶ ἀντι-
 πρὸς αὐτὸν πύτων ἐώρων, καὶ δύο ἀ-
 πόποις καὶ τὸ αὐτὸ ἐγίνωσκον περὶ
 τῆν. περὶ τὸν μὲν γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπε-
 ροτήσεως ἀπόπου ἕως ἀνὰ κλυ ἐπε-
 πίθη τοῖς ἀποκρινομένοις, ἢ πῶτι δὲ
 νήσασαι πῶ τῷ μονογενεῖ θεοῦ
 ἐκλυθεσθῆναι, ἢ ὁμολογεῖν, ὅτι
 ἡ ἀσθεὲς, ὅτι καὶ ἡ τῆς πατρὸς, καὶ ἡ
 τῆς υἱοῦ, καὶ ἡ τῆς πνεύματος θεοῦ
 σαρκώθη τῷ θεῷ λόγῳ, ἅπερ ἡ
 πᾶν ἡ δὲ πᾶν κακοτέχου διδουίας, ἢ
 βαλλούσης πῶ ἀσεβῆ πίστιν. ἐπεὶ
 δὲ δεύτερου κληθέντος λόγου, ἀντελα-
 βεσὶ τῆς σωῶν αὐτῶν ἐπισκοπὸς τῶ
 λόγου καὶ ἄλλον μὲν ἔφη τῷ υἱὸν
 τῶ πατρὸς ἀναδέξασθαι, ἄλλον δὲ
 τῷ θεῷ λόγον. περὶ τῶν βλασφη-
 μῶν οὐχ ὑπενέγκειν διωκτοῖς, σω-
 τῆς ἀμφοῖν πᾶσιν ἐξῆλθον. καὶ ἕτερος
 τῶ πῶ αὐτῶν σαυηθῆσαι τοῖς Ιου-
 δαίοις, ὡς ἐκ εἰς θεόν, ἀλλ' εἰς ἀνθρώ-
 πον ἡσθενοῖσι.

* οὐκ ἔστιν

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων
 εἶπε· Φανερὰς οὐσίας τῆς κατὰ θεοῦ
 τῆ ἀλαβεσάτων καὶ θεοσεβασάτων συλ-
 λήσεων ἡμῶν Θεοδότου καὶ Αἰακίου,
 ἀκόλαστον ἔστιν, ἡμῶν εἶπον περὶ τῶ
 καμῶν δόξαν οἱ μακαριοὶ πατέρες
 ἡμῶν καὶ ἐπίσκοποι, ἀναγνωσθῆ-
 ναι, καὶ ἐμφέρει τῶν τῶ ἀποκρινομένοις.

* οὐκ ἔστιν

Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξαν-
 δρείας, καὶ περιμικηλὸς νοταρίων
 εἶπεν· Ἐπεὶ δὴ μὲν χείρας ἐλάττω καὶ
 βιβλία τῶν ἀγιωτάτων καὶ ὁσίων πα-
 τῶν, καὶ ἐπισκόπων, καὶ δια-

nem induxisse videbar, ut se ver-
 bis ab ea sententia recessisse fate-
 retur. Ceterum decem aut duo-
 decim dierum interuallo interie-
 cto, intermissam disceptationem
 denuo redintegramus. Cumque
 ego veritatis patrocinium susce-
 pisset, apprehendi illum & veri-
 tati serio obniti, & in duas graues
 absurditates simul prolabi. Primo
 namque ex illius interrogatione,
 quæ absurda erat, eo responsu-
 rum adigere contendebat, ut vel
 unigeniti deitatem incarnatam
 inficiaretur; vel certe (quod im-
 pium erat) Patris & Filii & Spi-
 ritus sancti deitatem vna cum Ver-
 bo carnem sumpsisse profiteretur.
 Quæ mentis erant peruersifsi-
 simæ, & piam fidem modis omni-
 bus euertere paratæ. Mota dein-
 de altera concertatione, episcopus
 quidam qui cum ipso erat, ser-
 monem excipiens, alium asser-
 bat Filium esse qui mortem sub-
 ierat, & alium item Dei Verbum.
 Quam blasphemiam amplius fer-
 re non valens, omnibus confalu-
 tatis abiui. Aderat & alius quidam
 ipse, qui Iudæis patrocinatus, eos
 non in Deum, sed in hominem
 impios extitisse affirmabat.

Flavianus Philippensium epi-
 scopus dixit: Cum piissimorum
 & religiosissimorum confacerdotum
 nostrorum Acacii & Theo-
 doti narratio manifesta existat;
 consequens est ut beatorum pa-
 trum nostrorum sententiæ ad præ-
 sens institutum facientes in me-
 dium proferantur, prolataque &
 lectæ in acta referantur.

Petrus presbyter Alexandriae,
 & notariorum primicerius dixit:
 Quandoquidem sanctissimorum
 sacratissimorumque patrum ac e-
 piscoporum, & diuersorum præ-

terea martyrum codices in prom-
ptu habemus, nonnullaque capi-
ta ex illis selegimus: ea, si vobis ita
visum fuerit, praelegemus.

Flavianus episcopus Philip-
pensium dixit: Legantur, & in
actorum monumenta referatur.
Et lecta sunt in hunc modum.

*Petri sanctissimi episcopi &
martyris ex libro de
deitate.*

Ioan. 1. v. 17 CVM vere gratia & veritas per
Iesum Christum facta sit;
Eph. 2. v. 8. hinc secundum Apostoli doctri-
nam, gratia saluati sumus. Ait e-
nim: *Et hoc non ex nobis; Dei enim
donum est: non ex operibus, ut ne
quis gloriatur.* Dei voluntate Ver-
Ioan. 1. bum factum est caro, habituque
inuentum ut homo, non recessit
Philip. 2. a deitate. Neque enim ea de cau-
sa egenus factus est cum esset di-
2. Cor. 8. ues, ut virtutis aut maiestatis suae
v. 9. perfectione exueretur; sed ut &
mortem pro nobis peccatoribus
1. Pet. 3. v. 18 susciperet, *iustus pro iniustus; ut
nos offerret Deo, mortificatus qui-
dem carne, viuificatus autem spiri-
tu.* Et post pauca rursus: Quare
& euangelista quoque vera praedi-
Ioan. 1. v. 14 cat, dum ait: *Et Verbum caro fa-
ctum est, & habitauit in nobis.*
Tum videlicet, cum angelus vir-
Luc. 1. v. 28. ginem salutauit dicens: *Aue gra-
tia plena, Dominus tecum.* hoc est,
Dei Verbum tecum est. nam illa
Gabrielis salutatio, Deum Ver-
bum in vtero virgineo natum, &
carnem factum insinuat. hinc &
Ibid. v. 35. scriptum est: *Spiritus sanctus
superueniet in te, & virtus al-
tissimi obumbrabit tibi: ideoque
quod nascetur ex te sanctum, vo-
cabitur filius Dei.* Et paucis in-
teriectis rursus: Deus autem

φύσιν ἑμψύχων. ἐπελεξάμθα δὲ
ἐκ * παντων ὀλίγα κεφάλαια. εἰ
ᾤρισταται ὑμῖν, ἀναγνωσάμθα.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίπ-
πων εἶπε· Καὶ ταῦτα ἀναγνωθέντα
ἐμφερέτω. Καὶ ἀνεγνώθη οὕτω.

Γέγραυ τῆς ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Α-
λεξανδρείας, καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆς
ᾤελθείτητος βιβλίου.

ΕΓΡΕΙΔΗ καὶ ἀληθῶς ἡ χάρις καὶ
ἡ ἀλήθεια δια Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένε-
νετο· ὃθεν καὶ χάρις ἐσμὲν σεσωσμέ-
νοι, καὶ τὸ δόξασιμὸν ῥητὸν καὶ τὸ
φησὶν, ἐκ ὧν ἡμῶν· θεοῦ τὸ δῶρον· ἐκ
ὧν ἔργων, ἵνα μὴ τις κωλύσῃ. Σε-
λήματι θεοῦ ὁ λόγος σαρκὸς ἡνωμέ-
νος, καὶ ἡμακα ὄντως οὐκ ἄθετος,
* οὐ κατελείφθη τὸ θεότητος. οὐδὲ γὰρ
ἵνα τῆς διωάμεως αὐτῆς ἡ δόξης τι-
λεον δόξα, πτωχόσας πλούσιος ἂν,
τῆς ἐγένετο· ἀλλὰ ἵνα καὶ τῶν δαί-
των ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμάρτωλων αἰα-
δέξῃται, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ὅπως
ἡμᾶς παροσαγάγῃ τῶν θεῶν, θανατω-
θεῖς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεῖς δὲ πνεύ-
ματι. Καὶ μὴ ἔπερα· Ὁθεν καὶ ὁ
διαφελισθὲς ἀληθῶς λέγων· ὁ λόγος
σαρκὸς ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν·
τότε * δὴ τότε, ἀφ' οὗ ὁ ἀγγελος ἠπαύ-
σατο τὴν παρθένον * εἰπόν· χαίρε κα-
* χαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. τὸ γὰρ ὁ
κύριος μετὰ σοῦ, νῦν ὅστιν ἀκοῦσαι τῆς
Γαβριήλ, αὐτῆς ὁ θεὸς λόγος μετὰ σοῦ
σημαίνει γὰρ αὐτὸν * ἡνωμένον ἐν μὴ-
* τῆς, καὶ σαρκὰ ἡνωμένον, καθὼς γέ-
γραπται· πνεῦμα ἅγιον ἐπελάσσει ἐπι-
σὲ, ἐ δὲ δὴ αὐτὸς Ἰησοῦς ἐπισκοπῶν τῶν
διὸ καὶ τὸ ἡνωμένον ἅγιον, κληθῆσθαι
υἱὸς θεοῦ. Καὶ πάλιν μὴ ἔπερα. Ὁ δὲ
θεός

ANNO
CHRISTI
431.
* 431.